

Subotni Izvor

Adrian Ebens

Subotni Izvor

Moja zahvalnost iz dna duše Jacobson Craigu, Perez Eddieju
Olschewsky Rubenu, Jones Craigu, Russell Trevoru, Wilson Jeffu,
Tierney Grahamu, Hullquist Garyju, Klin Franku, Isaak Joannei,
Vujica Igoru, Lentz Steveu, Kerr Georgeu, Garber Philipu,
VanDenburgh Johnu, Petryczanko Sharyni, Antell Billu i Judy,
Howse Janneni, Andov Dejanu, Coopman Glennu,
Hein de Witu i Raymond Jimu,
za moje ohrabrenje na ovom putu.

Neka radost našeg Oca počiva na vama
kroz Isusa Hrista našeg Gospoda.

Maranatha Medije
Maranathamedia.rs
October 2017

Sadržaj

Blagoslov Očeve radosti	4
Gubitak Posinaštva zbog Greha	7
Ne postoji Subota bez Žrtve	9
Evandjelje u Zakonu	13
Teče kao iz Izvora	16
Određena Vremena za osvežavanje.....	18
Povećavanje Blagoslova	20
Subota, u potpunosti	24
Ponoćna Vika.....	29
Pozvani iz Tame.....	31
Bitke za Identitet	33
Objavi to Svetu	34
Blagoslov	36
Povratak Ilije i Pitanje Života.....	39
Božanski Model	41
Božanski Model Subote.....	43
Poruka zasnovana na Subotnim Sastancima.....	46

Blagoslov Očeve radosti

Psalam 33:8-9 Nek se boji Gospoda sva zemlja, i neka strepi pred njim sve što živi po vasiljenoj; (9) Jer on reče, i postade; on zapovjedi, i pokaza se

Kako zadivljujuće bi to bilo biti jedan od anđela i gledati Stvoritelja vasiona, Sina večnog Boga, kako stvara ovaj svet naredbom usana svojih iz ništa.

Efežanima 3:9 I da otkrijem svima što je služba tajne od postanja svijeta sakrivene u **Bogu, koji je sazdao sve kroz Isusa Hrista.**

Jovan 1: 1-3 U početku bješe riječ, **i riječ bješe u Boga, i Bog bješe riječ.** (2) Ona bješe u početku u Boga. (3) **Sve je kroz nju postalo,** i bez nje ništa nije postalo što je postalo..

Isus je trebao da razotkrije Boga ljudima i anđelima. On je bio Božja Reč, --Božja pomisao čujna. Desire of Ages 19

Božji Sin je Božja Reč, Božja pomisao čujna. Očeva sila stvaranja je bila u potpunosti data Njegovom Sinu da On izrekne postojanje sveta.

Vladar vasiona nije bio sam u svom dobročinstvu. On je imao druga – **Suradnika koji je mogao da ceni Njegove namere, i koji je mogao da sudeluje u davanju radosti stvorenjima.** “U početku bješe riječ, i riječ bješe u Boga, i Bog bješe riječ. Ona bješe u početku u Boga.” Jovan 1:1,2. Hristos, Reč, jedini rođen od Oca, bio je jedno sa večnim Ocem – jedno u prirodi, u karakteru, u odluci – jedino biće koje je moglo ući u sve savete i namere Božje. Patriarchs and Prophets 34.

Kada je Hristos izgovarao reči svoga Oca, svet je došao u postojanje. Kada su trava, drveće i cveće proizašli iz zemlje putem izgovorene Reči, Otac se obratio Svome Sinu i rekao “Ovo je dobro, Sine.”

Priče Salamunove 8:29-30 Kad je postavljao moru među i vodama da ne prestupaju zapovijesti njegove, kad je postavljao temelje zemlji; (30) Tada bijah kod njega hranjenica (**saradnik**), **bijah mu milina svaki dan, i veseljah se pred njim svagda; (iz dana u dan igrajući pred njim od radosti sve vreme – Stvarnost 1968)**

Svakog dana pri stvaranju, Božji Sin je osećao užitak svog Oca u njemu. Božji Sin se veselio u blagoslovima svoga Oca tokom stvaranja. Kako je svaki dan prolazio, radost i ushićenje Oca i Sina su rasli. Kada su posmatrali Adama i Evu gde stoje u čuđenju dela stvaranja koje ih je zaokružavalo, Otac i Sin su osećali takvu radost u daru kojeg su dali tako dobrovoljno. Oni su se radovali zajedno u svojoj “agape” (božanskoj) ljubavi. Onda je konačno došla ona subota, i kada je Otac promatrao dela stvaranja, kada je gledao brda, doline, potoke, reke i sva stvorenja koja su se kretala po zemlji on je radosno rekao svome Sinu:

Ti si moj voljeni Sin u kome se ja radujem.

Tog dana je Božji Sin bio blagoslovljen od svog Oca. Duh Najvišega je počivao na njemu i Sin je bio okrepljen.

Druga Mojsijeva 31:17 ... jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, a u sedmi dan počinu i odmori se.

Reč okrepljen na Jevrejskom znači nadahnut. To nadahnuće ili dahom Oca na Sina je bio Očev užitak u svome Sinu. Sin je uzvratio divljenjem i obožavanjem Svog Oca jer je sve dao Njemu.

...Očev život izvire i napaja sve; kroz Sina se vraća, u hvalospevu i u radosnoj službi, plima ljubavi, velikom Izvoru svega. Desire of Ages 21.

Prva Mojsijeva 2:3 I blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan počinu od svih djela svojih, koja učini;

Blagoslov kojeg je Bog položio na subotu i kojeg se podsećamo svake sedmice je odmor koji je Sin iskusio kroz Očev užitak. Svakog sedmog dana ili subote Božji Sin prima nadahnuće Oca za uspomenu na njegov užitak koji je osetio za svog Sina kad je sedmica stvaranja bila završena. Oni koji su u Hristu primaju taj blagoslov. Mi postajemo naslednici ovih blagoslova kroz Isusa Hrista

Efescima 1:3-6 Blagosloven Bog i otac Gospoda našega Isusa Hrista, **koji nas je blagoslovio svakijem blagoslovom duhovnijem na nebesima kroz Hrista; (4) Kao što nas izabra kroz njega prije postanja svijeta**, da budemo sveti i pravedni pred njim u ljubavi, (5) Odredivši

nas naprijed kroz Isusa Hrista sebi na posinaštvo, po ugodnosti volje svoje, (6) Na pohvalu slavne blagodat i svoje kojom nas oblagodati u ljubaznome,

Najveći duhovni blagoslov kojega možemo da prihvatimo u Hristu je da znamo da nas Otac voli. Kroz veru gledamo Oca kako stavlja ruku oko svog Sina u očinskoj radosti, daje mu poljubac sa očinskim osećanjem i govori: "Ti si moj Sin, i ja uživam u tebi!"

Šta više je mogao Božji Sin iskusiti osim potpun i savršen odmor u tom blagoslovu izgovorenem nad njim. Da li postoji nešto više što bi mogli da poželimo nego da budemo u krilu Oca, i da znamo – da znamo sa absolutnom sigurnošću – da smo voljeni sa užitkom od Oca?

Ovo je završen posao u koji nas evanđelje uvodi.

Jevrejima 4:2-4 Jer je nama objavljeno kao i onima (Izraelu)... Jer mi koji vjerovismo ulazimo u pokoj... ako su djela i bila gotova od postanja svijeta. (4) Jer negdje reče za sedmi dan ovako: i počinu Bog u dan sedmi od svijetla svojih.

Delo stvaranja i otkupljenja je isto delo. Oboje vodi u Očeve ruke da primiš Njegov zagrljaj i donosi potpun odmor i radost u Njemu. Ovo iskustvo je pristupačno svakome od nas kroz Gospoda Isusa Hrista; i kako svaki sedmi dan dolazi mi možemo da uđemo u taj isti odmor kojega je Hrist iskusio od postanka sveta. Svake subote kroz Njegovog Sina možemo okusiti veću meru Očeve radosti za nas.

I reč koja je bila izrečena Isusu kod Jordana, "Ovo je moj Sin ljubavi koji je po mojoj volji," obuhvata čovečanstvo. Bog je govorio Isusu kao našem reprezentatoru. Mi nismo odbačeni kao bezvredni, nasuprot svih naših greha i slabosti. "On nas je prihvatio kroz svog Ljubljenog" Efescima 1:6. Slava koja je počivala na Hristu je jemstvo Božje ljubavi za nas. Desire of Ages, 113.

Ovo je blagoslov sadržan u suboti. Ovo je osveženje i obnovljenje sveza ljubavi između nas i Oca preko Hrista. Svaka subota urezuje dublje u našu dušu Očevo ime dahom Njegovih usta. Kako dragocen je dan subotnji Božjoj

deci! O, da sa hiljadu jezika pevamo hvalospev mog velikog Otkupitelja. U Njemu sam povezan sa užitkom mog Oca; prihvaćen u Ljubljenom.

Gubitak Posinaštva zbog Greha

Ovakva je bila kondicija Adama pre svog pada. On je živeo u uverenju Očeve ljubavi kroz Božjeg Sina dok nije stao razarač između njih. Sotona je odbio da se pokori Božjem Sinu, i na taj način postavio sebe van radosti njegovog Oca. Duh Očeve radosti teče samo kroz Njegovog Sina. Ako želimo blagoslov i Očevu radost onda moramo da pijemo iz izvora što se nalazi u Isusu Hristu. Kada se Sotona okrenuo od Hrista, on se je istovremeno okrenuo od Božje naklonosti. Da bi bili deca Božja mi moramo promatrati i slediti Sina, jer gledajući mi se preobražavamo. Sotona je odbio Božje posinaštvo i započeo da briše Očev pečat iz svog uma, nadomestavajući ga sa tajnom koja mu je dozvolila da obožava samog sebe.

Da osporava vrhovnu vlast Božjeg Sina, i na taj način optužuje mudrost i ljubav Stvoritelja su postali svrha ovog vođe anđela. Ovom predmetu on je potčinio svu energiju svoje veštine, koji, sledeći do Hrista, je bio prvi među Božjim mnoštvom. Ali Onaj koji stoji iza slobodne volje svih Svojih stvorenja, nije ostavio ikoga nezaštićenog od ove zavodljive prepredenosti čime se pobuna želi opravdati. Patriarchs and Prophets, 36.

Da je Lucifer ostao u pokornosti Božjem Sinu on bi mogao da nastavi da pije milinu Očeve radosti kroz Hrista; mogao je ostati posinjen uz pomoć Sinovog Duha. Na žalost, on je to odbacio; i pošto je napustio svoje prvo i odabrano mesto on je pao u tamu bez-vrednosti.

Sotona se čudio svojoj novoj kondiciji. Njegova sreća i zadovoljstvo su propali. On je promatrao anđele koji su nekada sa njime bili tako sretni, ali sad izbačeni sa njime iz neba. Prije svog pada ni jedna senka nezadovoljstva nije kvarila njihovo blaženstvo. Ali se sve promenilo. **Lica koja su reflektovala oblik njihovog Stvoritelja su postala natmurena i očajnička.** Svađa, nesklad i žučljivo optužavanje se pojavilo među njima. Spirit of Prophecy Vol 1, 28.

On je shvatio propast u gubljenju ugodne nebeske svetlosti, i osećaj krivice je bio prionuo uz njega; isto tako razočarenje koje je sam iskusio ne nalazeći ostvarenje svojih očekivanja su bili razlog njegove tuge. Spirit of Prophecy Vol 1, 30

Sotonska tmina i očajanje su bili nasleđeni od Adama i Eve pošto su jeli plod koji im nije bio dozvoljen. Ta sumornost i bezvrednost su došli direktno povodom gubitka identiteta, koji je nestao zbog odvrćanja od Očeve radosti, koja počiva na Njegovom Sinu. To je bila žalost samostalno nametnutog siročeta. Isti taj gubitak i tuga postoje i danas;

Prva Jovanova 2:23 Koji se god odriče sina ni oca nema; a koji priznaje sina, i oca ima.

Nije teško shvatiti da kad neka osoba ne oseti više svoju vrednost, ona će onda proizvesti samo-uništavajuću bezvrednost. Greh je manifestacija verovanja da Onaj koji nam je dao život ništa ne drži do nas. Zmija je to nagovestila u vrtu.

Prva Mojsijeva 3:5 Nego zna Bog da će vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi i znati što je dobro što li zlo.

Sotona je sugestirao da Bog nešto krije od Adama i Eve što će biti blagoslov za njih. Ovakvo verovanje je dovelo do pomisli da Bog njih stvarno ne voli. Ovakva pomisao da nas Bog zaista ne voli, dovodi do greha, "a grijeh učinjen rađa smrt." (Jakovljeva 1:15)

Zato je naš lek protiv greha otkriće Božje ljubavi prema nama kao divnog Oca. Mesto gde se je ova ljubav potpuno pokazala je u radosti koju je Bog izrazio prema svom Sinu prve subote u Edemu. Zato je subota sredstvo preko čega radostan Duh Oca obnavlja u nama svest o Njegovoj stvarno divnoj brizi za nas. Dešava se da upravo ovog dana mi bivamo nadahnuti od Hrista i naš um postaje posvećen razumevanjem Očeve ljubavi.

Samo preko Hrista možemo da primimo kompletni blagoslov od Oca. Kako se Hristova vlast nalazi nad subotom tako mi jedino preko subote možemo da

primimo kompletne blagoslove od Oca. Zbog toga je subota znak posvećenja ili čudo našeg Boga.

Ezehiel 20:12 I subote svoje dadoh im da su znak između mene i njih da bi znali da sam ja Gospod koji ih posvećujem.

Predmet rasprave o nama kao sinovima i kćerima Boga je glavni uzrok ratu između Hrista i Sotone. Sotona je to otkrio kada je rekao Hristu:

Matej 4:3 ... **Ako si sin Božji**, reci da kamenje ovo hljebovi postanu.

Sotona je ispitivao Hrista u vezi Njegovog porekla od Boga i činjenice da je On Njegov Sin. Otac je pre 40 dana izjavio Hristu da je On Njegov Sin. Dali će Hristos verovati Očevoj reči ili će to pokušati da dokaže to Svojom silom? Hrist je počivao u rečima Svoga Oca, i verovao je da je Bog stvarno Njegov Otac. Da je On pokušao da dokaže to, da je on Sin Božji, bi značilo da On to nije prihvatio verom u ovu Božju reč.

Kako je Božji Sin primio kao pečat blagoslove Svog Oca one prve subote od stvaranja, tako i mi isto bivamo potpuno obnovljeni i zapečaćeni u našem posinaštvu od Boga kroz subotu. Iz tog istog razloga će subota biti veliki ispit u poslednjoj krizi.

Ne postoji Subota bez Žrtve

Zar ne bi to bila jednostavna stvar za Adama i njegovu decu da priđu suboti savke sedmice, da prime Očev blagoslov, i da započnu proces obnavljanja Očeve radosti u Njegovoj deci? Ovo nije bilo moguće, jer kada se Sotona odvratio od Božje familije, on je odbio Duh sinovstva koji se je nalazio u Hristu. U stvarnosti, Sotona je želeo smaknuti Božjeg Sina od samog početka:

Jovan 8:44 Vaš je otac đavo; i slasti oca svojega hoćete da činite: on je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je laža i otac laži.

Kada se je Adam podložio Sotoni on je bio preuzet duhom siročeta koji je mrzeo Hrista i koji je hteo da bude priznat kao jednakopravan rađe nego da bude sin. Kao što je Sotona rekao u početku:

Izaija 14:14 Izći ću u visine nad oblake, izjednačiću se s višnjim.

Nemoguće je primiti Očevu radost, ako odbijamo da priznamo da su naša srca po prirodi u neprijateljstvu sa Sinom Božjim. Bog ljubi nas, ali mi ne možemo da prihvatimo njegovu ljubav dokle god se ne vratimo u posinaštvo. Da bi smo ušli u subotnji odmor mi moramo priznati da po prirodi nosimo odgovornost za smrt Sina Božjeg. Svaka pobuda da budemo prvi, svaki napor da se učinimo bolji nego drugi, svaki trud da istaknemo ličnu moć kao razlog zašto mi treba da smo proslavljeni, to sve uvek vodi pokušaju uništenja Sina Božjeg.

Jeremija 9:23-24 Ovako veli Gospod: mudri da se ne hvali mudrošću svojom, ni jaki da se ne hvali snagom svojom, ni bogati da se ne hvali bogatstvom svojim. (24) Nego ko se hvali, neka se hvali tijekom što razumije i poznaje mene da sam ja Gospod koji činim milost i sud i pravdu na zemlji, jer mi je to milo, govori Gospod.

Da se veličamo u svojoj mudrosti, sili, ili bogatstvu jeste da se ne hvalimo poznanjem Oca; to nije priznanje da sve stvari potiču od Njega. Božji Sin se stalno nalazi na jednom te istom mestu, to jest mestu priznanja da je sve što On poseduje došlo od Njegovog Oca.

Jovan 5:19 A Isus odgovarajući reče im: zaista, zaista vam kažem: sin ne može ništa činiti sam od sebe nego što vidi da otac čini; jer što on čini ono i sin čini onako;

Jovan 3:34-35 Jer koga Bog posla, onaj riječi Božije govori: **jer Bog Duha ne daje (njemu) na mjeru.** (35) Jer otac ljubi sina, i **sve** dade u ruke njegove.

Dakle, nemoguće je primiti Očevu radost dokle god ne pristupimo k Njemu Duhom Njegovog Sina. Jedini način da se to ostvari jeste da priznamo da se

naša narav suproti Sinu Božjem, i da su naš stav i naše vladanje takvi da kad bi došlo do prilike, mi bi smo izvršili ubistvo Sina.

Način kako da ispunimo ovo priznanje je da priznamo Hristovu smrt za nas. Kada prihvatimo to da je On bio ranjen za naše prestupe, i da je bio izbijen za naša bezakonja, onda se vrata u hram našeg Oca otvaraju za nas da primimo njegov blagoslov. Svaka sebična želja iznova ranjava i muči dušu Božjeg Sina. Mi ne smemo da se usudimo da naivno prihvatimo da je Isus stradao radi nas samo pre 2000 godina, nego „danas ako želite da čujete glas Njegov nemojte otvrdnuti svoja srca.“ *Danas* je On praktički ranjen, *danas* On pati zbog naše sebičnosti, *danas* je On prezren i odbačen od ljudi. Kada se naše oči otvore ovoj živoj stvarnosti, onda, i samo onda možemo da uđemo u pravo subotno iskustvo.

Sušтина ovoga, je da nema nikakve mogućnosti da započnemo ili uđemo u subotni odmor ako mi ne prihvatimo Hristovu žrtvu za našu dušu. Niko ne može da ima odmor ili mir u Hristu dokle god Ga on u isto vreme razapinje, ruži i sramoti (Jevrejima 6:6). Zato dakle mi ne smemo doći pred Gospoda prazni (Druga Mojsijeva 23:15). Mi treba da dođemo sa žrtvom. Naša žrtva se sastoji od skrhanog ili pokajanog srca i slomljenog ili poniznog duha (Psalam 51:17) i priznanja naše prirodne sebičnosti, i iz tog razloga naše mržnje prema Hristu. Žrtva i subota su uvek povezane. Žrtva određuje ulazak u subotni odmor. Ova istina je očevidan dokaz saznanja o borbi za naš identitet ili istovetnost kao sinova i kćeri Božjih.

Dokle god ne priznamo da u našem grešnom stanju gazimo po Sinu Božjem, mi na nikakav način ne možemo ući u pravo posinaštvo Božje. Dok ne priznamo patnju Sina zbog nas mi ne možemo da postanemo sinovi i kćeri, nego rađe ostajemo bezvredna kopilad koja ne mogu da se odvrte od greha; jer je greh dokaz izgubljenog sinovstva, isto tako i dokaz da nismo našli odmor u iskrenoj ljubavi Oca.

Sa ovim mislima u našem umu možemo da vidimo da subota postaje svetionik za nadu, ili znak nade, i u suštini je pravi lek za greh. Kad gledamo slomljenog Spasitelja na krstu onda vidimo šta su naše obesne i pokvarene želje učinile sa Njime, i onda se obraćamo Ocu sa pokajanjem i primamo blagoslov Hrista da okusimo milinu radosti koju Bog ima za svog Sina. Kad postanemo prihvaćeni u Ljubljenom (Ljubaznom Sinu) onda verom svi duhovni blagoslovi što ih Hristos poseduje postaju naša svojina. U tom posinjavanju od Boga mi prestajemo da grešimo jer u isto vreme prestajemo da sumnjamo u njegovu ljubav, i tako počivamo u savršenoj radosti znajući da će nas Otac uvek voleti i čuvati i činiti samo ono što je najbolje za nas.

Kakva plemenita misao! Kakvu divnu utehu imamo u Hristu i u Njegovoj suboti. Tako vidimo, subotom, kako se Duh Hristov izliva sa Božjeg prestola noseći Očevu radost i tragajući za ulazom u sva srca koja su otvorena prema Njemu da Ga priznaju. Oni koji prihvataju Hristovu žrtvu i onda oberučke prihvate Njegove zapovesti, povezuju se sa subotom, i onda verom ulaze u celu puninu sinova i kćeri Božjih. Svaki subotni dan nas povezuje sa Očevom radosti i užitkom u Njegovom Sinu. Ruka koju on pruža oko Njega je nasleđena od nas. Radost i užitak Sina onda mi doživljavamo svake subote.

Mi otkrivamo da krst koji je srž evanđelja i subota koja je u jezgru zakona daju jedan drugom poljubac i isporučuju nama Očevu radost pa onda možemo uskliknuti:

Prva Jovanova 3:1-2 Vidite kakvu nam je ljubav dao otac, da se djeca Božija nazovemo i budemo ... (2) Ljubazni! sad smo djeca Božija, i još se ne pokaza šta ćemo biti; nego znamo da kad se pokaže, bićemo kao i on, jer ćemo ga vidjeti kao što jest.

Rimljanima 8:16 Ovaj Duh svjedoči našem duhu da smo djeca Božija.

Evanđelje je iznašanje na videlo kako i gde nam Otac prilazi da nam kaže kako smo dragoceni u Njegovim očima i kako puno nas On voli.

Evandjelje u Zakonu

Od samog početka Gospod je otkrio patrijarsima vremena odmaranja od lica Gospodnjeg kada bi Očeva radost bila otkrivena u Hristu. Kada su patrijarsi u određeno vreme prinosili jagnje verom, onda bi se povezali sa Hristovim Duhom, koji je posedovao Očevu radost, i vođeni Duhom oni bi bili učvršćeni kao sinovi Božji.

Rimljanima 8:14 Jer koji se vladaju po duhu Božijemu oni su sinovi Božiji.

Jovan 1:12 A koji ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božiji, koji vjeruju u ime njegovo.

Sotona se brzo pobrinuo da pokvari ili izopači vremena i žrtve koje je Bog odredio kada On dolazi da blagoslovi Svoju decu. Posle izlaska Izraela iz Egipta, Hristos je obnovio Mojsiju celokupno objašnjenje evanđelja preko Gospodnjih zapovesti, statuta i presuda koje su se bile izgubile u Egiptu. Pismo govori o Avramu:

Prva Mojsijeva 26:5 Zato što je Avram slušao glas moj i čuvao naredbu moju, zapovijesti moje, pravila moja (statute, uredbe) i zakone moje (odluke, presude).

Dok je Mojsije bio na gori, Bog mu je izneo, ne samo ploče zakona, nego i plan spasenja. On je video da je Hristova žrtva bila predskazana sa svim uzorcima i vrstama simbola Jevrejskog doba; **i to je bila nebeska svetlost što je zračila sa Golgote, ništa manja nego slava Božjeg zakona, koja je lila takav sjaj sa Mojsijevog lica.** Patriarchs and Prophets, 330.

Svetlost što je sijala sa Mojsijevog lica nije bila simboličke prirode; to je bila prava svetlost koja je bila uzrok toga da su Izraelci zahtevali da Mojsije pokrije svoje lice. Ova svetlost je došla njegovim posmatranjem Golgote verom, i shvatanja kako Otac povezuje Svoju decu sa Sobom putem subote i putem krsta.

Mojsiju su data specifično određena vremena kada da prinosi žrtvu za narod. Žrtve u njihovo pravo vreme je bilo veoma značajno i važno. Vreme u koje je žrtva bila prineta otvorilo je put ili odredilo sredstvo da Očevi blagoslovi mogu biti izliveni isto kako je On izlio Svoj blagoslov na Svog Sina one prve subote.

Da proverimo kada su žrtve prema zakonu trebale da budu prinošene.

Prva Dnevnikova 23:30-31 I da stoje **jutrom** i hvale i slave Gospoda, i tako **večerom**, (31) I kad se god prinosе žrtve paljenice Gospodu, u **subote**, i na **mladine** i **praznike**, u broju po redu svom svagda pred Gospodom,

Druga Dnevnikova 8:12-13 Tada prinošaše Solomun žrtve paljenice Gospodu na oltaru Gospodnjem koji načini pred trijemom, (13) Što trebaše **od dana na dan** prinositi po zapovijesti Mojsijevoj, u **subote** i na **mladine** i na **praznike**, tri puta u godini, na **praznik prijesnih hlebova** i na **praznik sedmica** i na **praznik sjenica**.

Zakon nam otkriva da su žrtve bile prinošene:

1. Jutrom
2. Večerom
3. Subotom
4. Mladinom ili mladim mesecom
5. Praznikom presnih (t.j. bez kvasca) hlebova
6. Praznikom sedmica ili Pedesetnicom
7. Praznikom senica (koliba ili šatora)

Divna veza se nalazi između žrtava i subote u odnosu na brojku sedam. U donjoj tablici mi ćemo dodati do kraja godišnjih doba još nekoliko posebnih zbirki od sedam koji se isto nalaze u zakonu.

Vreme za ove žrtve nije slučajnost nego pažljiva veza sa brojem sedam zato da otkrije princip brojke sedam ili princip subote koji je povezan sa svakom glavnom podelom vremena; i nalazi se u svakom danu, sedmici, mesecu i godini.

Sedmi dan je dan kada je Otac blagoslovio Svog Sina i kada su šest radnih dana bili navršeni. Kada je posao završen kroz periodu od šest jednakih delova vremena, sedma jedinka pribavlja vreme za odraz i za doživljavanje Očeve radosti i za obnavljanje naše svesti da smo identifikovani kao Božja deca.

Kod odavanja specijalne časti koju je Bog postavio i odredio za sedmi dan, **On je zahtevao od svog naroda da broje po sedam** da ne bi zaboravili svog Tvorca koji je stvorio nebesa i zemlju za šest dana a počinio sedmog dana. Spiritual Gifts, Vol. III 53.1

Okvir vremena	Događaji	Šestice, sedmice i ostalo	izvor – poreklo (proverite)
7. čas	svakodnevna žrtva	6 sati između jutarnje i večernje žrtve; 6 sati napora na krstu i onda počinak	Marko 15:25; 15:34; Dela 3:1; Psalam 141:2; Četvrta Mojsijeva 28:8
7. dan	subota	6 dana rada, onda odmor	Druga Mojsijeva 20:8-10
7 dana	hleb bez kvasca	7 dana bez kvasca	Treća Mojsijeva 23:6
7 sedmica + 1 dan	Pedesetnica	brojte 7 sedmica do pedesetnice onda odmor	Treća Mojsijeva 23:15-16
7. mesec broji 7 mladih meseca	trube, pomirenje praznik senica 7+1	Brojte 6 meseci, onda 3 praznika u 7. mesecu	Treća Mojsijeva 23:24-39 Isaija 66:23; 2. Carevima 4:23; Jezekilj 46:1
7. godina	subotna godina zemlje	broji 6 godina, onda 7. godina - odmor zemlji	Treća Mojsijeva 25:3-4
7 x 7 godina + 1	jubilarna-oprosna godina	broji 7x7 godina do jubilarne i onda odmor	Treća Mojsijeva 25:8-10
7 x 1000 godina	milijun	broji 6 puta 1000 godina, onda odmor	Otkrivenje 20:6

Treba da zapazimo da inspiracija ne kaže da se sećamo samo svakog sedmog dana, nego rađe da brojimo po sedam. Dali je moguće da naš Otac želi da upiše u svaku vremensku podelu, deo ili jedinku vremena, Njegovu veliku ljubav za Svog Sina i za nas uz pomoć Sina?

Teče kao iz Izvora

Postoji jedna divna ilustracija u Drugoj Knjizi Mojsija, koja nam daje dublje poštovanje onoga što se desilo u vreme žrtvovanja.

*Druga Mojsijeva 17:3-6 Ali narod bješe ondje žedan vode, te vikaše narod na Mojsija, i govoraše: zašto si nas izveo iz Misira da nas i sinove naše i stoku našu pomoriš žeđu? (4) A Mojsije zavapi ka Gospodu govoreći: šta ću činiti s ovijem narodom? Još malo pa će me zasuti kamenjem. (5) A Gospod reče Mojsiju: prođi pred narod, i uzmi sa sobom starješine Izrailjske, i štap svoj kojim si udario vodu uzmi u ruku svoju, i idi. (6) A ja ću stajati pred tobom ondje na stijeni na Horivu; **a ti udari u stijenu, i poteći će iz nje voda** da pije narod. I učini Mojsije tako pred starješinama Izrailjskim.*

Stena koju je Mojsije udario je bila simbol Hrista koji je bio pogubljen za nas.

Prva Korinćanima 10:4 I svi jedno piće duhovno piše; jer pijahu od duhovne stijene koja iđaše za njima: **a stijena bješe Hristos**.

Matej 26:31 Tada reče im Isus: svi ćete se vi sablazniti o mene ovu noć; *jer u pismu stoji: **udariću pastira i ovce od stada razbjeći će se***.

Kroz simboliku udarene stene vidimo životno-davajuću vodu koja izvire onog momenta kad je stena udarena. Mi takođe imamo jedan drugi simbol ovoga u smrti Hrista na Krstu.

Jovan 19:34 Nego jedan od vojnika probode mu rebra kopljem; i odmah iziđe krv i **voda**.

Udarena stena je bila slika Hrista; i kroz ovaj simbol se najdragocenije duhovne istine poučavaju. Kao što je voda **koja daje život tekla iz udarene stene, tako iz Hrista, "udarenog od Boga," "ranjenog zbog naših prestupa," "izbijenog zbog naših bezakonja"** (Izaija 53:4-5), reka spasenja teče za izgubljenju rasu. Patriarchs and Prophets, 411.

Kada se simbolika jagnjeta što je zaklano poveže sa stenom što je udarena onda mi saznajemo da reka života i otkupljenja iztiče kroz sve ove vremenske sedmice. Ako mi usvojimo Hristovu žrtvu jutrom kada se dižemo, onda nam živa reka postaje pristupačna, i mi bivamo nadahnuti radošću Oca kroz Hrista. Posle vremenskog perioda od šest sati podsećamo se na večernju žrtvu. Za sve one koji usvajaju Hristovu žrtvu i pauziraju da se opet podsete na Njegovu žrtvu, izvor opet postaje pristupačan i mi onda možemo da plovimo u bujici Očeve ljubavi k nama.

Naravno, ovo se nastavlja svake subote, svakog mladog meseca, i isto svakog zakazanog praznika kada je jagnje trebalo da bude zaklano. Na svaki od ovih sastanaka Otac nam šalje svu Svoju radost preko Svog Sina. Kada mi usvojimo i primimo Sina, onda ova bujica ispunjava naša srca, i mi bivamo posvećeni u toku vremena; u ovoj novoj prijatnoj prirodi sinova i kćeri mi prestajemo da grešimo i prestajemo da izražavamo našu pređašnju samo-nametnutu sirotu bezvrednost.

Ako je sistem žrtava bio tako oformljen da izrazi jedan dagađaj u roku od šest hiljada godina, zar nebi to bilo izraženo u jednogodišnjoj žrtvi ili u jednom jagnjetu prinesenom u periodu od sedam godina? Dali prinošenje žrtve svakog dana, sedmice, meseca i godine ne sugerira tok bujice ljubavi u vreme kad su te žrtve bile prinesene? Ako tada u to vreme nije izvirala voda što daje život onda klanje hiljada životinja nije služilo nikakvoj svrsi, niti je bilo u korist onima što su ih prinosili. To bi samo služilo tome da se održava u životu učenje o Mesiji u budućnosti. Za Mojsija bi to bilo nemoguće da mu lice svetli svetlošću koja je zračila sa Golgote da se on nije nalazio u dragocenoj reci Očeve radosti kroz žrtvu Sina Božjeg, zaklanog od postanja sveta. (Otrivenje 13:8)

Ako gledamo na subotu kao na vreme kada Otac ispoljava Svoju radost prema Svome Sinu na jedan jako lep način, dali je onda teško zaključiti da Otac želi da pošalje ovu poruku u svako doba? Otac poziva svoju decu, svaki dan, svake sedmice, svakog meseca, svake godine, svake subotne (sedme) godine i svake (7x7+1) četrdeset devete ili pedesete godine, koja se naziva oproсна ili jubilarна godina. Živa bujica Očeve ljubavi se izliva na nas u mnogo većoj meri u vreme zakazanih praznika. Kakva dragocenost. To čini subotu takvom milinom i u nama stvara osećaj željnog očekivanja. Samo kad pomislimo na sve to. Kada se probudimo u jutro i kad dođemo na jutarnje bogosluženje, čak i sami za sebe, pitajmo se: Zar da ne otvorim svoje srce svom Ocu, sa mnogo većim shvatanjem ove činjenice da se u ovo vreme Njegov Duh stvarno izliva na nas, na tebe i mene, koji govori, „Ti si moje dete ljubazno koje je po mojoj volji“? Ovo isto se zbiva svakog večera i onda svake subote, i tako dalje i tako dalje. Dali je to nešto, što želimo? Onda uzmi svoj odar i idi po ovim pravilima ili uredbama ljubavi!

Određena Vremena za osvežavanje

Ima mnogo njih koji će reći, „Ja ne trebam da čekam na neko specialno vreme da bi mogao znati da sam preko Isusa Hrista Božje dete. Ja to znam svake sekunde svakog dana.“ Dali bi ovako nešto mogli da kažemo svojoj supruzi ili deci? „Ne treba nam neko posebno vreme da nas podseća na izvanrednost naše familije, mi znamo da jedan drugog volimo i dosta je samo da to kažemo bilo kad. Nema potrebe da mislimo na bilo kakvu godišnjicu ili na neki naročiti događaj u našem životu.“ Dali supruga kaže svom suprugu, „Ti znaš da te ja volim, zato ne trebamo neko posebno vreme za intimnost da proslavimo naš odnos.“ To je samo-dokazana istina da imamo određeno vreme za sve stvari u našem životu. Mi u isto vreme jedemo, umesto da jedemo ceo dan. Imamo određeno vreme za posao, igru i spavanje. Isto smo posvetili vreme bogoslužnju, kada prestajemo sa svim drugim aktivnostima, da bi se koncentrisali na ono što radimo. Ovo je biblijski princip jasno izražen.

Propovednik 3:1 Svemu ima vrijeme, i svakom poslu pod nebom ima vrijeme.

Biblija kaže u Isaiji 48:18 sledeće:

O, da si pazio na zapovjesti moje! mir bi tvoj bio kao rijeka, i pravda tvoja kao valovi morski;

Valovi dolaze određeno ili povezano u odlivanju i u nadolažavanju. Tako isto nam određena vremena našeg Oca dolaze kroz Njegove statute ili uredbe. Svaki val se podiže na obalu i onda povlači u more. Na širem stepenu plima se penje na obalu i onda se spušta i odlazi. Onda za mladi mesec i za pun mesec voda se podiže jako visoko na obalu. Sva ova prirodna čuda nas poučavaju kako pravda našeg Boga dolazi do nas.

Primitite šta nam Pismo kaže kada osveženje treba da se zbude:

Dela 3:19 Pokajte se dakle, i obratite se da se očistite od grijeha svojih, da dođu **vremena odmaranja** od lica Gospodnjega,

Ovaj stih nam ukazuje na vremena osvežavanja. Reč na grčkom je u množini, i znači da je više puta nego jednom to osvežavanje. Očišćenje greha se odnosi na zapečaćenje, a zapečaćenje je povezano sa subotom.

Subota će biti veliki ispit odanosti, pošto je to tačka u istini koja je naročiti predmet rasprave. Kada će ljudi biti dovedeni na poslednji ispit da ga podnesu, onda će biti povučena linija da se vidi razlika između onih koji služe Bogu i onih koji mu ne služe. Dok će svetkovanje lažne subote u saglasnosti sa zakonom države, nasuprot četvrtoj zapovesti, biti priznanje odanosti sili koja se suprotstavlja Bogu, **držanje prave subote, u poslušnosti Božjem zakonu, će biti dokaz lojalnosti Stvoritelju.** Dok jedna klasa, sa prihvatanjem znaka podložnosti zemaljskim silama, primaju žig zverin, druga klasa sa izborom **znaka odanosti božanskom autoritetu, prima pečat Božji.** Great Controversy, 605.2.

Isus se nalazi u Svom svetom hramu i sada će prihvatiti naše žrtve, naše molitve i naše priznanje naših slabosti i greha i oprostiti će sve prestupe Izraela, da bi oni mogli biti izbrisani pre nego što će On napustiti svetinju. Kad Isus napusti svetinju, onda će oni koji su sveti i pravedni

nastaviti da budu sveti i pravedni; **jer će svi njihovi gresi onda biti izbrisani, i biće zapečaćeni pečatom živog Boga.** Early Writings, 48.

Kako je moguće da subota bude pečat Božji ako ne verujemo u to da je to Božje čudo koje nas veže sa Njime? Kakvo je to čudo? To je rastopljeno srce Božjeg deteta kad ono prihvata reči Oca, „Ti si moj ljubazni sin koji je po mojoj volji.“ Ono priznaje ovu istinu uprkos sve svoje grešnosti protiv Boga. Ono veruje da mu je greh oprošten i počiva u Očevim rukama putem Hrista.

Povećavanje Blagoslova.

Priroda nam otkriva Božju ljubav na različite načine. Plima i oseka su pod dejstvom sunca i meseca. Za vreme mladog meseca i punog meseca plima na zemlji je mnogo veća. Sveto Pismo nam kaže da su sunce i mesec bili stvoreni za sezonu ili određivanje vremena:

Prva Mojsijeva 1:14 Potom reče Bog: neka budu vidjela na svodu nebeskom, da dijele dan i noć, da budu znaci **vremenima** (blagdanima hr. –Stvarnost ili **praznicima**, na srpskom) **[H415]** i danima i godinama;

Reč **sezona** (po Daničiću **vremena**; ili blagdani –Stvarnost) na jevrejskom jeziku jeste *moéd*

Strong'ov H415 od H3259; pravilno zakazani sastanak, to je, određeno vreme ili sezona; specifički praznik. (uzeto iz biblijskog rečnika)

Tako se sunce i mesec koriste da zakazuju sastanke a naročito praznike. Najinteresantniji je opis žene u Otkrivenju 12.

Otkrivenje 12:1 I znak veliki pokaza se na nebu: žena obučena u sunce, i mjesec pod nogama njezinijem, i na glavi njezinoj vijenac od dvanaest zvijezda.

Ovde je Božja crkva obučena u vremenski redosled svog Boga; sunce mesec i zvezde su obezbeđeni da zakazuju Božje praznike koji okrepljuju zbog Gospodnje prisutnosti. Pavle se malo dotiče toga u Solunjanima

Prva Solunjanima 5:1 A za čase (vremena) i **(određena) vremena (ili praznike)**, braćo, nije vam trijebe pisati;

Reč za određena vremena koja se ovde koristi je upravo ista reč što je u grčkom Starom Zavetu upotrebljena za praznike u Prvoj Mojsijevoj 1:14. Ova reč je *moéd* na jevrejskom.

Na taj način je Božja crkva iz Otkrivenja 12 obučena u svetlost Božje ljubavi. Ova se ljubav otkriva u praznicima osvežavanja povezanih sa brojanjem po sedam u skladu sa načelom sedmog dana subote. Subota je vreme u koje je Otac ispoljio Svoju najveću radost u Svom Sinu. Apostol Jovan iznosi tu istu činjenicu kada on kaže u:

Prvoj Jovanovoj 3:1 Vidite kakvu nam je ljubav dao otac, da se djeca Božija nazovemo i budemo; zato svijet ne poznaje nas, jer njega ne pozna.

Ova činjenica je Hristova odeća (pravda), jer kada se je sukobio sa Sotonom u pustinji, On se je čvrsto držao one Očeve potvrde kod Njegovog krštenja.

Matej 3:17 I gle, glas s neba koji govori: ovo je sin moj ljubazni koji je po mojoj volji. (Karadžić)

Božja crkva pobeđuje sa krvlju (ili žrtvom) jagnjeta i sa rečima njihovog svedočanstva, a njihovo svedočenje je da su oni zaista deca Božja, voljeni od Oca. Ovo svedočanstvo im dolazi posebno u sedmom principu subote.

I, ako se vratimo suncu i mesecu u odnosu na plimu onda vidimo da se sedmi dan subota svetkuje brojanjem sedam sunčanih obrtaja u odnosu na zemlju. Godišnji praznici se svi nalaze u prvih sedam meseci, i zahtevaju sedam obrtaja meseca oko zemlje. Ako sunce i mesec imaju upliv na plimu okeana, zar ne bi to isto bilo kao kad se sedmi dan subota poklopi sa godišnjom subotom (kao na primer sa Pashom ili sa praznikom Senica) da bi trebalo doći do plime u duhovnom smislu i blagoslovu?

Jovan 19:31 A budući da bješe petak, pa da ne bi tijela ostala na krstu u subotu (jer **bijaše veliki dan ona subota**), Jevreji moliše Pilata da im prebiju golijeni pa da ih skinu.

Hristos je bio razapet u petak, koji je bio dan Pashe. Sledeći dan je bio sedmi dan subotni a u isto vreme prvi dan praznika Presnih Hlebova.

Jovan je to nazvao velikom subotom. To je bila nedeljna subota koja se poklopila sa godišnjom subotom ili praznikom. Ova reč na grčkom može još da se prevede kao *važna, velika i glasna*. Dali je moguće kada se ovakve dve subote vremenski preklape, da bi Očev glas bio glasniji i da prodre dublje u naša srca ako se odazovemo Njegovom pozivu? Kako je veća plima okeana, dali je moguće da je onda veća plima Svetog Duha koja nas oslovljava u to vreme?

Žena stoji na mesecu u otkrivenju 12. I knjiga Psalmova nam govori:

Psalam 104:19 Stvorio si mjesec da pokazuje vremena (praznike),
sunce poznaje zapad svoj.

Gospod je odredio mesec da ukazuje na praznike ili moéd. Kada mi osluškujemo glas našeg Oca u vreme Njegovih zakazanih praznika onda nam Njegov glas zvuči glasnije i govori „Ti si moje ljubazno dete koje je po mojoj volji.“

Ovo je u potpunoj saglasnosti u odnosu na Oca i Sina. Kako je Sin Božji jasnoća Očeve slave isto tako godišnji praznici razbistravaju Očevu ljubav k nama kroz Hrista Njegovog Sina u nedeljnim sastancima. Za nešto više o ovom načelu pogledaj knjigu *Božanski Model Života*.

Ako je apostol Jovan nazvao spajanje prvog dana Presnih Hlebova sa nedeljnom subotom velikim danom šta onda tu može da bude veliko ili slavno osim toga za čega je subota od početka bila namenjena – nego blagoslov našeg Oca u većoj meri. Okusi i oprobaj ovo za sebe.

Jedan od Jovanovih učenika daje nam jasnu sliku onoga što je apostol Jovan verovao. Jovan je verovao da je držanje Pashe bilo deo evanđelja.

Polikrat: „Zato mi držimo ovaj dan ne odstupajući, niti dodajemo niti oduzimamo, jer u [Maloj] Aziji veliki prosvetitelji počivaju, i oni će ustati u dan dolaska Gospodnjeg, kad on treba da dođe u nebeskoj slavi da potražiti sve svete. Kao što su Filip... sa dve svoje ćerke...[p.507] Tu je isto i Jovan koji je ležao na Gospodnjim grudima... I tu je isto tako Polikarp iz Smirne, biskup i mučenik, i Trasej, biskup i mučenik iz Eumeneje... [Isto] Sagaris,... Papirius,... i Melito... **svi oni su svetkovali četrnaesti dan Pashe po evanđelju, nikada nisu izneverili, nego su uvek sledili prema pravilu verovanja.** I ja isto tako, Polikrat, najmanji od svih vas, živim po predaji moje rodbine, i za nekima sam sledio. Jer su sedmorica od moje familije bili biskupi i ja sam osmi, i moji rođaci su uvek držali dan kada se uklanja kvasac. Zato, braćo, ja sam šezdeset i pet godina živio u Gospodu i razgovarao sa braćom iz svake države, i studirao sam Sveto Pismo i ne bojim se pretnji, jer oni što su bili veći od mene rekoše, 'Draženije je služiti Bogu nego ljudima'“ SDA Bible Commentary, Vol. 9, p. 362.

Kada prihvatite da je zadovoljstvo Oca dato Njegovoj deci kroz Hrista u subotnom principu brojke sedam, onda je jednostavno videti sve sastanke Gospodnje kao deo evanđelja.

Ima mnogo takvih što veruju da Gospodnji praznici nisu bili duhovne naravi za one što su živeli pre Hristovog razapeća. Oni veruju da su jevrejski praznici samo simbolički prikazivali Hristov posao stotinama godina u napred posle Njega. Ovakvo verovanje poriče Hristov rad evanđelja pre krsta i takođe da je svetlost Golgote sijala sa Mojsijevog lica. Postoji samo jedan način na koji ti možeš da dobiješ odmor, i to je preko Hristovog Duha.

Svi sledeći tekstovi govore o odmoru, o odmoru u Očevoj radosti u Hristu.

Druga Mojsijeva 16: 23 A on im reče: ovo kaza Gospod: sutra je subota [H7677 – Šabbathon], **odmor** svet Gospodu; što ćete peći, pecite, i što ćete kuhati, kuhajte danas; a što preteče, ostavite i čuvajte za sutra.

Druga Mojsijeva 31:15 Šest dana neka se radi; a sedmi je dan subota [H7677 – Šabbathon], **odmor** svet Gospodu; ko bi god radio posao u dan subotni, da se pogubi.

Treća Mojsijeva 16:30-31 Jer u taj dan biva očišćenje za vas, da se očistite; bićete očišćeni od svih grijeha svojih pred Gospodom.

*To neka vam je **počivanje** [H7677 – Šabbathon] subotno, i mučite duše svoje po uredbi vječnoj.*

Treća Mojsijeva 23:24 Kaži sinovima Izrailjevim, i reci: prvi dan sedmoga mjeseca neka vam je **odmor** [H7677 – Šabbathon], spomen trubni, sabor sveti.

Treća Mojsijeva 23:39 Ali petnaesti dan toga mjeseca sedmoga, kad saberete rod zemaljski, praznujte praznik Gospodu sedam dana; u prvi je dan **odmor** [H7677 – Šabbathon], i u osmi je dan **odmor**. [H7677 – Šabbathon]

Zapazite da je ovde svakog navedenog puta upotrebljena reč *šabbathon*. Reč *odmor* ovde, je pravi *odmor ili počinak* koji se nalazi u Hristu. Potpuno je nemoguće naći odmor ili *šabbathon*, to jest subotu, izvan Hrista.

Matej 11: 28 Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti. (Ili, dati vam odmor)

Reč odmor koju je Hristos ovde upotrebio je na grčkom podjednaka sa jevrejskom rečju *šabbathon (om)*. U stvarnosti četvrta zapovest može jedino biti svetkovana putem evanđelja, koje nam donosi Očevu radost preko Hristovog Duha.

Subota, u potpunosti

Ja sam držao subotu ceo moj život. Išao sam na bogoslužjenja kroz sve to vreme. Meni je subota bila prikazana kao specijalno vreme zajednice sa Gospodom. Ona je Njegov poseban dan. Međutim, meni niti jednom u ovo celokupno vreme nije bilo objašnjeno da je subota, u stvarnosti, naročiti dar

Svetog Duha. Dok sam proučavao dela A.T. Jonsa odnosno subote, naleteo sam na sledeću izjavu u jednoj od njegovih propovedi:

Šta je to bilo što je načinilo ovaj dan svetim? [Zbor: „**Božja prisutnost.**“] **Božja prisutnost čini stvari svetima. Ona čini mesto svetim. Ona čini čoveka svetim. Božja prisutnost je učinila ovaj dan svetim. Onda je Božanska svetost privezana za taj dan. Božja prisutnost, sveta Božanska prisutnost, je privezana za sedmi dan ili za subotni dan. Dakle, onda kad čovek stigne do tog dana, samo kako čovek može da dođe do toga, sa duhovnom svesti - odlukom Božjeg Duha i primi duševni odmor, duhovno okrepljenje što je u tom danu, i duhovni blagoslov koji je u tom danu, zar on isto ne dobija tu prisutnost, postaje učesnik te prisutnosti, u kojoj se nalazi Božja svetost koja ga preobražava? On zaista to čini. I to je svetkovanje subote.**

Dakle, onda je On posvetio taj dan, ja ne moram da vežbam te tekstove u ponavljanju. Šta je to što posvećuje? [Zbor: „**Božja prisutnost.**“] Onda je Božja prisutnost, Njegova sila za posvećenje u sedmom danu. Zar nije tako? [Zbor: „**Tako je.**“] **Onda čovek koji dolazi u Gospodnju subotu prema Gospodnjem pojmu o Gospodnjoj suboti, i prema Njegovom planu, zadobiva duhovni odmor. On to nalazi tamo. On nalazi duhovno okrepljenje, radost; on nalazi duhovni blagoslov. On nalazi prisutnost Božju i svetost koju ta prisutnost donosi da ga preobrazi. I on nalazi onu silu posvećenja u toj prisutnosti koja je posvetila taj dan da bi njega posvetila.**

Za kakvu svrhu je sve to bilo učinjeno? Za čega je subota bila načinjena? [Zbor: „**Za čoveka.**“] Ona je načinjena za čoveka. **Dakle onda, Bog je počinio i uspostavio duhovni odmor u tom danu za čoveka, nije li? [Zbor: „**Jeste.**“] Božje okrepljenje, Njegova radost u tom danu je bila za čoveka. Blagoslov sa kojim ga je blagoslovio je bio za čoveka. Svetost koju je Njegova prisutnost donela i koju je Njegova prisutnost dala, je bila za čoveka. Njegova prisutnost koja je posvetila taj dan je bila za čoveka. Dakle onda zar ne da čovek preko subote može da bude učesnik Njegove prisutnosti i da se upozna živim iskustvom sa Božjim duhovnim odmorom, sa duhovnim blagoslovom, sa svetošću, sa Božjom prisutnošću koja ga čini svetim, sa Božjom**

prisutnošću koja njega posvećuje? Nije li to ono što je Bog nameravao da subota donese čoveku? Dakle, čovek koji sve ovo stekne u suboti je čovek koji drži subotu. I on to isto zna. On to dobro zna i on je radostan da to zna.

Sada jedna druga stvar: Ko je bio pravi prisutni posrednik u stvaranju? [Zbor: „Hrist.“] **Ko je to bio što se odmarao?** [Zbor: „Hrist.“] **Ko je bio osvežen?** [Zbor: „Hrist.“] **Ko je Taj što je blagoslovio?** [Zbor: „Hrist.“] **Čija prisutnost je učinila taj dan svetim?** [Zbor: „Hristova.“] **Čija prisutnost je u tom danu?** [Zbor: „Hristova.“] Onda čovek kojega prisutnost Isusa Hrista ne posvećuje, ne čini svetim i ne blagosilja i kome ona ne donosi odmor, zašto, on ne može da drži subotu.

Zar ne vidite, Samo sa Hristom u čoveku jeste da se subota može držati; zato što subota donosi i ima u sebi prisutnost Hristovu. A.T. Jones GCB Sermon (Propoved) 20, 1893.

A.T. Jones pažljivo objašnjava da blagoslov u suboti je prisutnost Boga i prisutnost Hristova. Niko mi ovo nije ranije objasnio u potpunosti na ovaj način. Zašto se ovo ne rastrubi po svetu da se najpotpunija mera dara Svetoga Duha nalazi u suboti? Ovo je jedini mogući način da subota bude pečat Božji, pošto se mi zapečaćavamo uz pomoć Svetog Duha.

Efežanima 4:30 I ne ožalošćavajte svetoga Duha Božijega, kojijem ste zapečaćeni za dan izbavljenja.

Efežanima 1:13 Kroz kojega i vi, čuvši riječ istine, jevanđelje spasenija svojega, u kojemu i vjerovavši zapečatiste se svetijem duhom obećanja,

Sveti Duh obećanja nam dolazi u sezonama osveženja. Sveti Duh nam je obećan u zakazanim vremenima. Da bi ilustrovali srž ovog predmeta treba da razmotrimo vremenski tok kada je bio obećan dar Svetog Duha posle Hristovog vaskrsenja.

Dela 2:15 Jer ovi nijesu pijani kao što vi mislite, jer je tek treći sahat dana;

Sveti Duh je bio izliven sa velikom silom posle brojanja od sedam sedmica plus jedan dan posle praznika Prvina. To se je desilo u vreme trećeg sata koje je bilo tačno vreme za jutarnju žrtvu.

Mi se prisećamo da postoji dar Duha svakog dana putem jutarnje i večernje žrtve. Jutarnja žrtva se je prinosila u vreme trećeg sata a večernja žrtva je došla posle intervala od šest sati. Isto tako je dar Duha došao u zakazano vreme na dan Pedesetnice u vreme jutarnje žrtve. Ovo nije besciljan ili slučajan događaj nego tačno prema roku vremena našeg Oca. Žena koja stoji na mesecu i koja je obučena u sunce je znala da dođe u ovo zakazano vreme da bi mogla da primi blagoslov našeg Oca kroz Gospoda Isusa.

Tako zaista, postoji naročiti blagoslov koji dolazi svakog dana. On dolazi sa jutarnjom i večernjom žrtvom. Za nas danas to znači sakupljanje na jutarnje i večernje bogoslužjenje sa ciljem da primimo sa zahvalnošću dar od našeg nebeskog Oca za žrtvu našeg Spasitelja.

U svakoj porodici trebalo bi da bude određeno vreme za jutarnju i večernju službu. Kako pogodno je za roditelje da prikupe svoju decu oko sebe pre nego je post prekinut, da zahvale nebeskom Ocu za Njegovu zaštitu kroz noć, i da zatraže od Njega pomoć i vodstvo i zaštitu kroz dan! Kako podesno, isto, kad dođe večer, za roditelje i decu da se još jedanput sakupe pred Njega i da Mu zahvale za blagoslove koje su primili proteklog dana! Child Guidance, 520.1.

Pobuđivanjem i učvršćavanjem sklonosti za proučavanjem Biblije, mnogo zavisi od navike pohađanja ovog časa namenjenog poštovanju Božanstva (bogoslužjenju). **Vreme jutarnjeg i večernjeg bogoslužjenja bi trebalo biti najmilije, najdraže i od najveće koristi tog dana.** Treba da shvatimo da za ovo vreme nikakve neugodne i rđave misli ne smeju da se nametnu nama; da se roditelji i deca sakupljaju da se sastanu sa Isusom i da pozovu u dom prisutnost svetih anđela. Neka služba bude kratka i puna života, prilagođena toj prilici, i različita s vremena na vreme. Neka svi učestvuju u čitanju Biblije i uče i često ponavljaju Božji zakon. Child Guidance, 522.

Godinama sam isprobavao kako je jako teško održavati jutarnje i večernje bogoslužjenje. Ali, sada kad znam da su to specijalno zakazani sastanci od našeg Oca za dnevno primanje dara, Njegovog Duha, ovo je postalo prava radost. To nije neko delo počinjeno da bi zaslužili spasenje, nego je rađe primanje Hristove pravde verom i odazivanjem ili dolaskom k Njemu kad On poziva. Dali želiš da primiš dar Svetog Duha što dolazi jutrom i večerom? Dali ti treba ovakav dar? Ako to naš Otac nudi nama onda ja savetujem da nam je to potrebno.

Pravi držaoc subote je onaj što veruje da nam naš nebeski Otac šalje Svog Duha u određena vremena. Upravo kako mi jedemo u zakazano vreme i održavamo se u snazi tog obroka za pet do šest sati, isto tako mi primamo Duhovne darove u određeno vreme i idemo u snazi ovih zakazanih vremena. Ovo je smisao potpunije subote. Ova istina će da razgnevi crkve i Adventiste po imenu:

Videla sam da Bog ima decu koja ne razumeju i ne drže subotu. Ona nisu odbacila svetlost što počiva na njoj. I početkom vremena nevolje, **mi smo bili ispunjeni Svetim Duhom kako smo krenuli napred i proglasili subotu u potpunosti.** Ovo je razdražilo crkve i one koji su samo po imenu Adventisti, pošto nisu mogli pobiti istinu o suboti. Early Writings, 33.

Zašto pravednici objavljuju subotu u potpunosti? Zato što oni kroz subotu primaju naročite darove Svetog Duha. Dali Sotona želi da ljudi prime ovakvu korist? Sigurno je da ne želi! To je razlog zašto je on radio preko sile malog roga da promeni posvećene praznike i zakon.

*Danilo 7:25 I govoriće riječi (prkositi) na višnjega, i potiraće (ugnjetaćavati) svece višnjega, i **pomišljaće da promijeni vremena (posvećene praznike) i zakone;** i daće mu se u ruke za vrijeme i za vremena i za po vremena. (New Living Translation)*

Jasno je zašto Sotona hoće da promeni posvećene praznike ako znate da kroz ove zakazane sastanke Božja deca bivaju obnovljena u smislu sinova i kćeri

Božjih. Oni stupaju u radost Očevu koju je ispoljio onog prvog subotnog dana za Svog Sina. U Hristu mi primamo taj duhovni blagoslov u punini.

Ponoćna Vika

Poučna priča o deset devojaka u Mateju 25 igra glavnu ulogu u tome što će Božji narod iskusiti pred sam završetak istražnog suda.

Matej 25:1-6 Tada će biti carstvo nebesko kao deset djevojaka koje uzeše žiške svoje i iziđoše na susret ženiku.(2) Pet od njih bijahu mudre a pet lude. (3) I lude uzevši žiške svoje ne uzeše sa sobom ulja. (4) A mudre uzeše ulje u sudovima sa žiškama svojima. (5) A budući da ženik odocni, zadrijemaše sve, i pospaše. (6) A u ponoći stade vika: eto ženika gdje ide, izlazite mu na susret.

Razlika između mudrih i ludih devojaka je da mudre devojke imaju ekstra ulja u svojim sudovima pored svojih lampi. Ulje je simbol Svetoga Duha. Mudre devojke su primile više Svetoga Duha nego li lude. Kako one to primaju? Mudre devojke stoje na mesecu obučene u sunce. One se odazivaju pozivu Hrista:

Matej 11:28 Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas **odmoriti**.

Mudre dolaze kad ih On zove. Ovde je primer kako Isus zove:

Jovan 7:37 A u posljednji veliki dan praznika stajaše Isus i vikaše govoreći: ko je žedan neka dođe k meni i pije.

Isus ih je pozivao za vreme praznika, jer je to bila određena sezona od Oca da bi dao veću količinu Svog Duha. U glavnom mi možemo doći Hristu u svako doba danju ili noću ali ipak potsticanje Svetog Duha će biti najveće tokom ovih vremena:

1. Jutro
2. Veče
3. Subota
4. Mladina

5. Praznik Presnih Hlebova
6. Praznik Sedmica
7. Praznik senica (šatora)

Ovo su vremena odmaranja ili osveženja koja deluju na principima subota i brojke sedam. Gospod je postavio temelj za Božji narod 1844. kad je bila data Ponoćna Vika. Gospod je vodio čoveka po imenu Samuel Snow da tačno opredeli biblijski kalendar za određivanje Dana Pomirenja. Kada je on u Avgustu 1844. proglasio taj dan onda se je Duh izlio sa velikom silom.

Kada je došlo blizu do završetka druge anđeoske vesti, videla sam gde velika svetlost sa neba obasjava Božji narod. Zraci svetlosti na oko su bili sjajni kao sunce. I čula sam glasove anđela gde viču, „Eto Ženika gde ide, izađite mu u susret!“ To je bila Ponoćna Vika, koja je trebala da da silu drugoj anđeoskoj vesti. Anđeli su bili poslani sa neba da probude obeshrabrene svete i da ih pripreme za veliki zadatak što je pred njima. Najtalentovaniji ljudi među njima nisu bili prvi da prime ovu vest. Anđeli su bili poslani poniznim, posvećenim ljudima, i podstakli ih da podignu viku, „Gledajte, gde Ženik dolazi; izađite Mu u susret!“ Oni kojima je bila poverena ova vika su požurili, i razglasili u sili Svetog Duha ovu vest, i uzbudili svoju obeshrabljenu braću. Ovaj zadatak nije stajao u mudrosti i školarstvu ljudi, nego u sili Boga, i Njegovi sveti koji su čuli ovu viku nisu mogli da joj se suprotstave. Najposvećeniji su prvo primili ovu vest, i oni koji su prethodno vodili ovo delo su bili poslednji da prihvate ovu vest i da pomognu da podignu ovu viku. „Evo Ženika gde ide; izađite Mu u susret!“ Early Writings, 238.2.

Ispravna kalkulacija kalendara je bila to što je dalo Ponoćnoj Vici njenu silu. Ova svetlost je trebala da obasjava put sve do grada.

Ja sam se okrenula da vidim Adventni narod u svetlu, ali nisam mogla da ih pronađem, onda mi je jedan glas rekao, „Gledaj ponovo, i gledaj malo više.“ Na osnovu toga ja sam podigla moje oči, i videla prav i uzan put, koji je bio uzdignut, visoko iznad sveta. Ovim putem je Adventni narod putovao do grada, koji se je nalazio na udaljenijem završetku puta. **Oni su imali blještavu svetlost postavljenu iza njih na početku puta, kako mi je anđeo objasnio, to je bila ona ponoćna vika. Ova**

svetlost je sijala celim putem i davala svetlo za njihove noge tako da nebi posrnuli. Early Writings, 14.

Ponoćna Vika je uključila svo proročko učenje Milerovaca što je dovelo do 1844. godine, ali vest od Samuela Snowa i njegovog kalendara je bila to što je uglavnom dovelo do ovog pokreta. Ova svetlost treba da osvetli put sve do Božjeg grada. To znači da kalendar kojeg je Samuel Snow otkrio ima vezu sa nama danas. Sa poznavanjem ovog kalendara Božji narod može da poznaje određena vremena i sezone i da ima udela sa ženom koja stoji na mesecu obučena u sunce. Mi možemo primiti silu Svetog Duha potpunije kroz sezone ili vremena odmaranja određena od našeg Oca. Od 1844. subota je postala glavni ispit istine za primanje Duha koji je potreban za zapečaćenje duše u ove poslednje dane. To je ono naročito devojačko ulje mudrih.

Ne budimo neverni nego verni. Otac se raduje nama i daje nam carstvo kada se odazivamo Njegovim pozivima u određena vremena. Kad dozvolimo rađe Hristu nego Sotoni da sedi na gori moédim (Izaija 14:13), onda ćemo doći k Njemu kad nas pozove da primimo odmor u Njegovom Duhu za zapečaćenje.

Pozvani iz Tame

Ova knjižica je izložila nekoliko biblijskih dokaza kako se u potpunosti subota ispunjava kulminacijom Očevog pečata na našim čelima kroz Duha Sina Božjeg. Sada bi želeo da podelim sa vama nešto od mog ličnog svedočanstva kao dokaz i kao drugog svedoka za ono što je pisano:

Otkrivenje 12: 11 I oni ga pobijediše krvlju jagnjetovom i riječju svjedočanstva svojega, i ne mariše za život svoj do same smrti.

Nešto manje nego tri sedmice posle pada oblakodera blizanaca u Njujorku 11. septembra 2001. davao sam časove na nekom sastanku severno od Sidneja u Australiji. Ova prezentacija je prikazala dva suprotna carstva. Božje carstvo nam daje vrednost pomoću odnosa sa nebeskim Ocem kroz Hrista. Sotonsko carstvo se odlikuje sa vlastitom silom, pozicijom i postizanjem ili glumom (u jednoj reči, isticanjem). Sotonski pad je bio prikazan odricanjem njegove pozicije pred Bogom koja je bila nadomeštena bezvrednom prazninom.

Ljudska rasa je nasledila ovu bezvrednost kada je pala u greh. Ključ pobeđavanja ovog carstva se nalazi u ulasku u Hristovo Sinovstvo verom. Otac je otkrio naše pravo sinovstvo u Hristu prilikom Njegovog krštenja i takođe u Njegovom sukobu sa Sotonom u pustinji. Mi smo usvojeni u Ljubljenom (Efežanima 1:5-6). Reči Očeve ukazane Svome Sinu prilikom krštenja postaju naša svojina verom.

Kakav događaj je zapalio varnicu svih ovih mojih misli? Prvom polovinom 2001. ja sam šetao jednog subotnog jutra. Iz zdravstvenih razloga ja nisam mogao da budem prisutan u crkvi tokom nekoliko nedelja. Dok sam tako šetao počeo sam da razmišljam o danu kada je moj prvenac došao na svet. Sećam se radosti koju sam osetio kada ga je moja supruga predala meni. Kada sam mu pogledao u oči stajao sam ukočen od ovog paketa radosti u mojim rukama. I onda sam se pomolio onog momenta.

Dragi Gospode nemoj dozvoliti da išta dođe između mene i mog sina jer ja samo želim da on mene pravilno zna ko sam ja. Čim sam završio ovu molitvu u mojim mislima, istog momenta sam čuo glas unutar moje duše; *Adrijan, to je isto tako kako i ja osećam za tebe.* To me je u potpunosti iznenadilo. Duboko iz moje duše izašao je duh opiranja. *Ali Gospode, kako ti možeš da voliš grešnika kao što sam ja?* Ta pomisao me je alarmirala jer ja verujem u Isusa Hrista za oproštenje greha, ali ipak sa nivoa veće dubine je ova sumnja došla na površinu za koju ja nikad nisam ni slutio da postoji. Kada je moj nebeski Otac pronašao ovaj put kroz mog sina da mi kaže kako sam ja dragocen Njemu, to je donelo moju bezvrednost na površinu i našao sam se u borbi protiv Njega iako to ja nisam želeo. Reči moga Oca su bile kao oganj u sred moje duše. Ove reči su se suočile sa mojom bezvrednošću i bile su gotove da ju progutaju. Ovo hrvanje je trajalo za nekoliko minuta sve dok sam na kraju čuo jedan glas unutar mog uma, *Dali ćeš odbaciti moju ljubav za tebe?* Opet sam bio iznenađen, i onda sam momentalno priznao svoj greh i rekao u mom srcu, *Gospode, ja prihvatam tvoju milost kroz Hristovu žrtvu, to je jednostavno predivno za shvaćanje ali ja to prihvaćam.* Preko mog sina, moj nebeski Otac me je dohvatio do srži mog bitisanja da mi otkrije Svoju ljubav prema meni kroz Njegovog Sina. On je iskorenio moja osećanja bezvrednosti

i zadobio moje srce. Interesantno je da je to bilo u subotu da je On ispoljio Svoju radost u meni kroz Svog Sina.

Ipak, iako sam ja okusio ovu slobodu, neprijatelj nije hteo da odustane bez bitke. Plamen ljubavi je zahtevao neko vreme da sažee moju ništavilost. Ovih nekoliko misli su kompletno transformirali način mog razmišljanja, i postavile me na put kojega nikad nisam mogao da zamislim. Propovedati slobodu našeg posinaštva u Hristu je jedna stvar, ali shvatanje koliko čvrsto drugo carstvo drži tvoje srce je potpuno druga stvar, i tako sam ja lično otkrio za sebe *veliku borbu* u obliku bitke (između videla i tame) za moj identitet. Našao sam se u kretanju napred i nazad između ova dva carstva ali moje shvatanje o bezvrednom principu razmišljanja kako da se istaknem je postalo jasnije i jasnije. Svaki put kada sam se našao u krivom carstvu mogao sam doći na obalu reke i opet čuti onaj glas – „Ti si moj ljubljjeni sin kroz Isusa Hrista.“ Ja sam pronašao ključ u carstvo! Ja sam nasledio moje posinaštvo preko Hristovog Sinovstva.

Bitke za Identitet

Sa ovim ključem u mojoj ruci bio sam ispunjen dubokim osećanjem blagoslova. Blagoslov što počiva na Sinu Božjem je došao na mene u mnoštvo dohvata mog života. Tri godine kasnije počeo sam da delim neke od ovih misli na jednom omladinskom sastanku, i tu sam sreo Craiga i Bronwyna Jacobson. Craig se je odmah povezao sa ovom porukom i pridružio u iznošenju ove vesti. Sledeće godine, 2005. počeo sam da u potpunosti opisujem glavne principe što su mi bili dati 2001. odmah posle 9/11. Iako je to bila samo mala knjižica uzelo me je blizu 12 meseci da je završim. Suočio sam se sa nekoliko prepreka u završavanju ovog dela. Većina prepreka su bile povezane sa mojim ranijim navikama odnosno zabave. Kad god sam se zanimao sa bilo kakvom formom zabave, koja je u stvarnosti bila zaraćena sa principima pravog posinaštva, bio sam potpuno onespособljen da išta pišem. Kad bi priznao svoj greh i povratio svoje sinovstvo, onda bi sa lakoćom misli izvirale iz mog uma i bile prenošene na kompjuter. Čudio sam se da mnoge aktivnosti koje hrišćani smatraju bezazlenima za mene su učinile nemogućim da pišem i da dođem u

vezu sa Duhom ovog relacionalnog carstva. Brzo sam naučio da, ako želim da ostanem u ovom carstvu, sva rekreacija i zabava koja podržava želju za vlast i isticanje to jest nadimanje mora da bude otklonjena iz mog života.

Iako sam znao mnogo čega od toga preko čitanja Duha Proroštva, moja sposobnost da pobedim neke navike je bila ograničena. Desilo se da sam se regularno vraćao nazad u stare navike posle čega bi čistio svoju sobu s vremena na vreme od onih stvari koje su polako odvrćale moju naklonost i moju ljubav od Hrista. U mom slučaju su to većinom bili dokumentarni i istorijski filmovi, sportovi i neke igre na kompjuteru. Moj novi identitet kao sin Božji je na samom početku povećao ovu bitku između tela i Duha. Izgledalo mi je veoma neobično kada sam gledao druge kako se sa potpuno smirenim osećanjem zanimaju s nekim takozvanim bezazlenim zabavama koje su od mog života činile pakao. Zar oni nisu osećali ono što sam ja osećao? Uzelo mi je nekoliko godina da stvarno počnem da cenim i poštujem principe novog carstva koji su uticali na moj život i koliko puno onih slojeva starog carstva beše iskorenjeni i nadvladani.

Objavi to Svetu

Pet do deset meseci posle završetka knjige *Bitke za Identitet*, držao sam neka predavanja u zapadnom Sidneju pod istim nazivom. Ovi sastanci su bili održani 28. i 29. Aprila 2006. Prva dva sastanka su se zvali *Izgubljen Identitet* i *Povraćen Identitet*. Ovi su u suštini bili isti kao oni koje sam izlagao 2001. Zatim sam izneo propoved pod imenom *Slava Dece*. Ova propoved se pozabavila principima posinaštva, što mi je bilo otkriveno preko događaja o Isusovom krštenju, i izvela ove principe na nivo uloge, koju otac ima prema svojoj deci. Ovo je bio glavni stih:

Priče Salamunove 17:6 Vijenac su starcima unuci, a slava sinovima oci njihovi.

Ova prezentacija je otkrila ulogu očeva, da blagoslove svoju decu kao što je naš Nebeski Otac blagoslovio Hrista kod Njegovog krštenja. Isto tako je objasnila da preko Hrista Očev blagoslov prelazi na zemaljskog oca da ga da

svojoj deci. Uloga majke je da odredi do koje mere će ovaj blagoslov oca moći da dosegne, jer otac može da ima samo toliko vlasti nad decom koliko mu njegova supruga dozvoli da ima. Dva sledeća predavanja su izložili istoriju familije u uspoređenju Nimrodove i Avramove familije kao prikaz dva carstva; jedno relativno blagosilja, a drugo je utemeljeno na fizičkoj sili i nadmetljivom isticanju postignuća. Poslednje predavanje je prikazalo kako ova dva carstva utiču na drugu anđeosku vest i na pad Babilona. Ove misli su za mene bile preokretnog karaktera ali to je bio samo prirodan progres pronalaska našeg sinovstva u Sinovstvu Hrista. Atmosfera na sastancima je bila zadivljujuća. Srca su bila pokrenuta i svetlost je počela da se rađa u mnogim umovima. Otišao sam na počinak obavijen rukama Isusovog Sinovstva, i duboko u ljubavi sa mojim nebeskim Ocem.

Rano oko 5 u jutro, u nedelju 30. aprila, probudio sam se na zvuk pesme. Izvor ove muzike je ostala tajna. Čuo sam pesmu Čarlsa Weslija „And Can it Be.“ Moj um je bio nabujao mislima velike cene Golgote i radosti koju sam imao znajući bez ikakve sumnje da je Bog moj Otac kroz Hrista. Tog momenta bio sam obuzet golemim shvatanjem Očeve ljubavi. Ova emocija je bila tako velika da sam mislio da ću da preminem.

Bio sam veoma iznenađen da sam u stvarnosti mom Spasitelju rekao: Ja neznam koliko još od toga ja mogu da podnesem. Ovo je bilo nerazumno reći ali ja nisam osetio nikakav ukor i napetost je popustila. Ponovo moja bezvrednost se je ispoljila ali u mnogo manjoj meri nego li 2001. A onda sam čuo veoma jasno naredbu, *Ovu poruku moraš odneti svetu*. Poruku našeg sinovstva povraćenog kroz Isusovo Sinovstvo i blagoslov izlivan preko očeva u domu i starešina i pastora u crkvi. Ja sam pristao da to učinim ne znajući kako. Odmah sam krenuo do mog prijatelja Edija Pereza, koji je sa mnom putovao, i objasnio mu ono što se je upravo desilo. On je pristao da mi pomogne u ovom novom preduzimanju.

Ovaj veliki blagoslov kojega sam primio je bila vatra u mojoj duši. Ja sam počeo pozivati moju suprugu i moje sinove i blagosiljao ih za vreme službe petkom u veče. Ovaj blagoslov ne može da se preda ikome dokle god ti njega nisi na prvom mestu primio. Bez dubokog saznanja o Očevoj ljubavi kroz

Hristovo Sinovstvo, mi nemamo ništa da damo. A kad mi to primimo verom onda mi to želimo da podelimo. To ne može da bude zadržano.

Blagoslov

U jednoj od crkava gde sam ja bio pastor u to vreme, pozvao sam decu da dođu napred, i na jedno po jedno sam ja stavljao moje ruke i blagosiljao ih. Ja sam se u sebi molio pre svake molitve. *Gospode, šta želiš da kažem ovom detetu?* Jednom kad sam shvatio da je Otac izlio Svoje blagoslove preko ljudskih sredstava, onda sam razumeo neophodnu ulogu koju ja moram da igram u dozivanju Božje Reči u život familija na mojim verskim skupovima. Moja molitva je bila nešto slično ovome:

„Dragi Oče, hvala Ti za Marijanu. Ona je Tvoja dragocena kći u kojoj imaš radost kroz našeg Gospoda, Hrista. Neka ona uvek zna da ju Ti voliš, i daj joj milost da sluša svoje roditelje i neka raste da bude bogobojazna žena koja uvek stoji uz pravdu. Mi Ti se zahvaljujemo u Isusovo ime.“

„Oče naš, hvala Ti za Stevicu. On je Tvoj omiljen sin koji Ti veoma godi kroz Isusa Hrista. Neka mi znamo da ga mi volimo kao jedna crkvena familija i da će on uvek poštovati svoje roditelje, i porasti da bude takav Božji čovek kakvog si ga Ti pozvao da bude.“

Ja bi onda dodao još nešto što mi je došlo na um i onda završio molitvu. Sledećeg jutra me je jedna od majki nazvala i rekla, „Dal’ ti znaš šta mi je moja kći upravo rekla? Ona je rekla ‘Mama, ja sam dragocena.’ „Na koje sam ju ja zapitala, zašto si ti to draga? ‘zato što je to pastor rekao,’ došao je odgovor. Do sad sam ja to rekla mojoj kćeri mnogo puta, ali ona nikad nije tako bila dirnuta kao što se je to desilo juče.“

Ovo je bila prekretnica za mene. Ova pomisao je došla u moj um, *Sad znam šta znači biti pastor*. Svetlost je počela da se razdanjuje o pravoju ulozi očeva, starešina i pastora.

Jakov 1:27 Jer vjera čista i bez mane pred Bogom i ocem jest ova: obilaziti sirote i udovice u njihovijem nevoljama, i držati sebe neopoganjena od svijeta.

Čista vera starešina i očeva u crkvi jeste da obilaze sirote i udovice i da im se govore reči nebeskog Oca. Njihova *dužnost* je da im saopšte da ih Otac istinski voli, i da su oni dragoceni Njemu. To je ono što će da očuva osobu ne zamrljanu od sveta. To je princip blagosiljanja što je podloga jedne od glavnih kvalifikacija starešina u crkvi:

Prva Timoteju 3:4-5 Koji svojijem domom dobro upravlja, koji ima poslušnu djecu sa svakijem poštenjem; (5) A ako ko ne umije svojijem domom upravljati, kako će se moći starati za crkvu Božiju?

Ako čovek nezna kako da blagoslovi svoju ženu i svoju decu kako onda on može da blagosilja i da se brine za crkvu? Biti sin Avramov ima potpuno novu smisao u sadržaju blagoslova.

Prva Mojsijeva 12:2-3 I učiniću od tebe velik narod, i blagosloviću te, i ime tvoje proslaviću, i ti ćeš biti blagoslov. (3) Blagosloviću one koji tebe uzblagosiljaju, i prokleću one koji tebe usproklinju; i u tebi će biti blagoslovena sva plemena na zemlji.

Ubrzo posle ovoga mi smo održali obred blagoslova gde je jedna mlada osoba bila blagoslovljena od familije i od crkve. Bilo je to u velikoj dubini duhovno vreme i jedan član šire familije od te mlade osobe, koji nije imao veze sa crkvom, je nagovestio da „Ako je to što vaša crkva radi onda mi želimo da prisustvujemo!“

Ubrzo posle ovoga uzeo sam kružno putovanje po Americi da posetim mnoga istorijska i nasleđena mesta u odnosu na Adventističke pionire. 12. oktobra, 2006. posetili smo farmu Williama Millera. Bilo je to od velike časti posetiti dom čoveka o kome sam toliko puno čitao. Imali smo službu u kapeli i onda izašli napolje u javorov lug da jedan drugom peremo noge. Ja sam se borio sa zdravstvenim posledicama još od 1994. i sa avionskim prtljagom i sa količinom puta, tako da sam se osećao veoma umornim. Počeo sam da razmišljam o nalogu koji mi je bio dat ranije te godine da odnesem vest o

identitetu u svet, i pitao sam se kako je to moguće (da ga isporučim) ako se ja osećam tako umornim celo vreme. Neki put sam jedva hodao zbog upale i problemima sa probavom i stomakom. Dok sam sedeo u lugu William Millera, pogledao sam gore u vazduh i video dva orla, momentalno mi je došao ovaj stih na pamet:

Izaija 40:31 Ali koji se nadaju Gospodu, dobijaju novu snagu, podižu se na krilima kao orlovi, trče i ne sustaju, hode i ne more se.

Uhvatio sam se za ovo obećanje i izašao iz onog luga sa verom da će Gospod na neki način učiniti ono što je obećao. Od prilike mesec dana kasnije bio sam pogođen sa pomisli u vezi Hristovog blagoslova pri Njegovom krštenju.

Matej 3:17 I gle, glas s neba koji govori: ovo je sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.

Ovaj slučaj je mogao imati snagu samo onda ako je to bio pravi Otac koji je govorio Svom pravom Sinu. Način na koji me je moj nebeski Otac dosegao je bio da me je doveo na to da obratim pažnju na ljubav koju sam ja osećao prema svome sinu i onda ju je usporedio sa Svojom ljubavi prema meni. Zatim me je uverio o Svojim ljubavi za Svog Sina preko Svojih reči kod krštenja. Ja sam uvideo da ovo može da bude shvatljivo samo ako je Hristos stvarno rođen od Oca. Ova misao mi je bila utisnuta:

Jovan 5:26 Jer kako što otac ima život u sebi, tako daje i sinu da ima život u sebi;

Mnogi delovi ove zagonetke su došli na svoje mesto. Međutim, moja probava je potpuno otkazala tako da sam jedva mogao da jedem. Morao sam da prijavim ostavku, kao pastor, zbog odsutnosti jer jednostavno nisam mogao više da radim. Šest nedelja kasnije prisustvovao sam crkvenom saboru sa jednom od crkava koju sam ranije nadgledao. Dok sam učestvovao u razgovoru sa mojim prijateljem Rubenom Olševskim, jednim od crkvenih starešina, on je izabrao nešto što sam pomenuo i započeo da me ispituje po predmetu Isusovog Sinovstva. Mi smo hodali zajedno na Mt. Glorious gori, i tu je bilo podesno mesto za ovakvu diskusiju. Pitanja koja je Ruben postavljao

su izvukla bezbroj stvari koje sam ja studirao, i odgovore koje sam ja davao je povezalo brojne tačke za njega tako da je postao veoma uzbuđen. Njegov odazov me je ohrabrio da tragam dublje i šire pošto nisam znao šta da radim sa ovom informacijom. Jedan drugi bliski prijatelj me je zaustavio u radu kad sam naveo razgovor na to, tako da ja nisam želeo da se otuđim od ljudi.

Povratak Ilije i Pitanje Života

Pošto sam kopao još dublje (u istinu), ovo ubeđenje je nastavilo da raste, kao i stvarnost da je Isus bio oduvek Sin Božji; i sve što je On imao bilo je nasleđeno od Njegovog Oca. Ja sam nastavio borbu sa zdravljem i teškoćom da jedem. U to vreme držao sam post sa sokom za neke dve nedelje i ubrzo posle tog posta, oko sredine jula 2007. probudio sam se u sred noći sa mnogim mislima odnosno Sina Božjeg i Adventističkog doktrinalnog sistema. Posle od prilike tri sata kako sam ležao budan morao sam da ustanem i da to zabeležim na papir. Ovo se je odigralo bezbroj puta u roku od sledeće dve sedmice za koje sam završio prvu skicu za jednu knjigu. Moje sve proučavanje i iskustvo je bilo povezano sa obraćanjem srca dece ka Ocu preko očeva i obraćanjem očeva svojoj deci (Malahija 4:5-6), tako sam ja nazvao ovu knjigu *Povratak Ilije* radi ove poruke familijama.

Nekoliko sledećih godina su bile popunjene pozivom mojoj crkvi da naprave mesta za jednorodnog Sina i da mu dozvole ulazak. Ova molba je bila odbijena sa posledicom u gubitku moje službe i svedočanstva kao pastor.

U drugoj polovini 2008. bio sam ubeđen da treba potpuno da opišem principe carstva srodnosti kroz sve glavne doktrine i istoriju Biblije od onoga što sam naučio pisanjem *Bitke za Identitet*. To je proizvelo knjigu *Pitanje Života* koja je bila završena krajem 2008. U njoj sam posvetio neko vreme za razmišljanje o stavu kojeg zauzimaju supruzi i supruge koji će proizvesti blagoslove da u većoj meri natapaju njihovu decu.

Počeo sam da prepoznajem pojavu dva principa; principi uprave i pokornosti se izražavaju u poštovanju i respektu, u blagoslovu i časti, i u karakteristikama stvaranja i odgajivanja. Moje pređašnje razumevanje o muškoj i ženskoj

jednakopravosti su u stvarnosti spojili ta gledišta u mom mišljenju. Princip blagoslova me je pokrenuo da vidim jasnu razliku između muške i ženske osobe i to mi je dalo jedan dublji pogled na to šta znači biti stvoren po Božjem obličju.

Prva Mojsijeva 1:26 **Potom reče Bog: da načinimo čovjeka po svojemu obličju,** kao što smo mi, koji će biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cijele zemlje i od svih životinja što se miču po zemlji.

Ja sam ranije razumeo da je obličje spomenuto u ovom stihu gore individualno obličje. Ali sad kad je princip blagoslova napravio razliku u mom shvatanju ja odjedanput vidim obličje čoveka i žene kao obličje Oca i Njegovog Sina. Ova paralelnost se jasno otkriva u Pismu.

Prva Korinćanima 11:3 Ali hoću da znate da je svakome mužu glava Hristos; a muž je glava ženi; a Bog je glava Hristu.

Uprava muža nad ženom sledi istim principom kao što je uprava Oca nad Sinom. To znači da se blagoslov kojega je Otac dao svome Sinu odražava u blagoslovu kojega će suprug položiti na svoju suprugu. Ovo takođe ukazuje na to da je, isto kako je Eva bila uzeta od Adama tako je Hristos bio uzet od Oca.

Priče Salamunove 8:22-25 Gospod me je imao u početku puta svojega, prije djela svojih, prije svakoga vremena. (23) Prije vijekova postavljena sam, prije početka, prije postanja zemlje. (24) **Kad još ne bijaše bezdana,** rodila sam se, kad još ne bijaše izvora obilatijeh vodom. (25) **Prije nego se gore osnovaše, prije humova ja sam se rodila;**

Otkrivanje Oca koji je blagoslovio Svog Sina prilikom krštenja je dalo mnogo veće značenje tome kako muževi trebaju da blagosiljaju svoje supruge. Ali, da bi on mogao da da svoj blagoslov muž prvo mora da bude blagoslovljen; i to je razlog da je Hristos upravitelj nad čovekom – zato da ga blagoslovi. Tako Prva Korinćanima 11:3 daje stepenasti blagoslov Očeve radosti za Sina i od Sina za muža i od muža za ženu i naravno od muža i žene za decu. Tako kad suprug i supruga služe pravom Bogu i Njegibom Sinu oni se preobražavaju u

obličje blagoslova i počinju da blagosiljaju. Služba pravom Bogu će automatski doneti ovaj blagoslov kad ga opazimo.

Božanski Model

Početkom oktobra 2011. sve ove misli o vodstvu i pokornosti, blagoslovu i časti, su se proširile u štampi knjige *Božanski Model*. Ovo je bilo bazirano na glavnom tekstu Adventističkih pionira, Prva Korinćanima 8:6. Ja sam pisao skoro svaki dan u roku od dve sedmice da bi mogao da završim ovu knjigu. Ova knjiga je imala specijalnu svrhu, kako jedna osoba treba da postupa sa upravom kad ona odstupi od vere. Ova knjiga je objasnila blagoslov ili prokletstvo koje sledi u zavisnosti kako mi ulazimo ili izlazimo iz ustanove koja je odstupila od vere. Da li je ispravno za ženu da javno izaziva svog muža zbog njegovih mana da bi ga obrukala? Da li će ovakav stav povećati ili umanjiti njegovo vodstvo i želju da blagoslovi? Da li treba član crkve javno razotkriti vođe crkve nad njim ili njom? Hoće li to imati mnogo veće posledice nego što se je to očekivalo? Hoće li to lišiti sposobnost blagosiljanja kad se uprava zameni sa izjednačenom, ravnopravnom strukturom organizacije? Onu žalost koju sam ja iskusio od moje crkve proizvela je veliko iskušenje da vratim milo za drago i da raskrinkam vođe, ali bio sam upozoren da ne diram Gospodnjeg pomazanika da nebi doneo prokletstvo na sebe.

Jedna stvar što mi je nadošla u vezi Božanskog Modela je da osoba koja se nalazi na poziciji kanala *počiva* pod upravom izvora. Kako sam ovo pisao, desilo se da se je ovaj princip objašnjavao baš u sedmom poglavlju (sedam je povezano sa subotom) ove knjige. Ja volim da dodam osobite naslage značenja gde god to mogu. U 18. glavi ove knjige napisao sam ove reči:

Ovo je gde božanski model postaje važan. Princip subote je da počivamo od svojih radova. Samo oni koji mogu da počinu u kanalu blagoslova mogu istinski da počinu od svojih poslova. Božanski Model, 122.

Bez da sam potpuno shvatio to, počeo sam da uviđam da se pravi subotni odmor može naći tamo gde se Hristos odmara u odnosu na Svog Oca. Hristos

se odmara u Svojoj potpunoj pokornosti i poslušnosti Svome Ocu. Ovo je jedino mesto za odmor u svemiru, i to je gde Hristos nastava. Ako ti smatraš Hrista kao jednako-pravnim partnerom istovetnim sa Ocem onda tu nema nikakvog mesta za odmor, jer takva osoba uvek stoji na svojim nogama i nikad se ne oslanja na bilo kog drugog.

Božanski Model je isto uredio kako se princip izvor-kanal primenjuje u mnogim odnosima. Polako ali sigurno ja sam nadošao na to da shvatim kad je Bog rekao „da načinimo čoveka po Svom obličju,“ je značilo da sve glavne stvari u ovom životu dolaze kroz Božanski Model od izvora i kanala. Model se je pojavio kao na primer u sledećim činjenicama:

IZVOR	KANAL (ŽIVA REKA)
Stari Zavet	Novi Zavet
Svetinja nad Svetinjama	Svetinja
Deset Zapovesti	Knjiga Zakona
Sunce	Mesec
Nebeska Svetinja	Zemaljska Svetinja
Biblija	Dud Proroštva

Ovakvi odnosi su se isticali po svuda i oni su povezivali mnoge delove. Ovo je dalo toliko puno smisla da jednom kad pronadeš ko je stvarno Hristos – ovaj pokorni, kao provodni kanal ili reka, Sin – onda cela Biblija biva osvetljena sa ovim obličjem po svuda. Onda sam tek razumeo značenje ovog pasosa:

Kološanima 2:2-3 Da se utješe srca njihova, i da se stegnu u ljubavi, i u svakome bogatstvu punoga razuma, **na poznanje tajne Boga i Oca i Hrista, (3) U kojoj je sve blago premudrosti i razuma sakriveno.**

U otkivanju tajne Boga i Hrista – znači Njihovog pravog međusobnog odnosa, ja sam otkrio sakriveno blago mudrosti i znanja. Ovo otkriće je učinilo da moj um i moje srce samo skače od radosti; ovakva divna simetrija ispisana preko celog stvaranja je i u isto vreme ključ za razumevanje celog Pisma. Kako zadivljujuć je naš Bog!

U konverzaciji mojih prijatelja Gary Hullquista i Frank Klina mi smo započeli da ispitujemo učešće Božanskog Modela u zakonu i suboti. Meni je svanulo da je sedmi dan subota bila povezana sa suncem. Mi zapažamo sedam krugova sunca oko zemlje (Psalam 19:4-6). Godišnje subote su se dražale posle sedam kompletnih krugova meseca. Pitao sam se, *Da li je moguće da i subota funkcioniše po Božanskom Modelu?* Jedan od glavnih principa Božanskog Modela jeste u povećavanju.

Jevrejima 1:3 **Koji budući sjajnost slave** i obličje bića njegova, i noseći sve u riječi sile svoje, učinivši sobom očišćenje grijeha našijeh, sjede s desne strane prijestola veličine na visini,

Prva Korinćanima 11:7 Ali muž da ne pokriva glave, jer je obličje i slava Božija; a žena je slava muževlja.

Živa reka je slava izvora; i ova pomisao je počela da se rađa u mom umu da li je to moguće da će nam godišnje Subote (odnosno praznici) doneti povećane blagoslove kad se vremenski poklope sa sedmim danom subotnim. Podrazumeva se da sve ovo jedino onda može da bude shvatljivo ako si ti usidren u međusobnom odnosu Oca i Sina koji se sastoji u blagoslovu i odmoru. Ovo je ključno ili najglavnije. Ako se ti baziraš na nekom drugom temelju onda ništa od svega toga ne može da ima nekog smisla. Jer sve ovo ovisi od Boga kome ti služiš i vere da On želi da te blagoslovi.

Božanski Model Subote

Pažljivo sam proučio predmet statuta ili uredaba. Pitao sam sebe jednostavno pitanje: Kakav je odnos između knjige zakona prema deset zapovesti? Da li je to samo jedan privremen propis koji ostavlja da deset zapovesti posle krsta usamljene stoje ili je to u stvarnosti Božanski Model? Našao sam odgovor na više mesta; ovo sledeće je jedan jasan primer:

Ljudi su sami dokazali da su veoma lako zavedeni, zato On neće ostaviti ni jedna vrata iskušenja ne ograđena. **Mojsiju je bilo zapovedeno da piše, onako kako bi mu Bog naredio, presude i zakone dajući u sitne detalje uputstvo prema potrebi. Ove direktive,** koje su se odnosile na

dužnost ljudi prema Bogu, jednog prema drugome i prema strancu, **su bile samo povećani principi deset zapovesti i dati na jedan poseban način**, da niko ne treba da greši. Ovi principi su bili tako usklađeni da štite svetost deset pravila urezanih u kamene ploče. Patriarchs and Prophets, 364.1.

U tome se nalazio princip povećavanja! Posle brižljivog istraživanja u Kološanima drugoj glavi, Delima 15. glavi i Efežanima 2. glavi pod dejstvom Božanskog Modela, zadovoljilo me je to da je tu u istinu bila reka blagoslova koja je tekla kroz ove sastanke našeg Oca. Hteo sam da isprobam za samog sebe da li će ova teorija ostati istinita.

U oktobru 2013. smo Craig Jacobson i ja prisustvovali prazniku presnih hlebova koji je bio organizovan od strane Gary Hullquista u Atlanti, Georgia. Skoro da nisam mogao da odem pošto sam bio savladan groznicom samo dve nedelje pre nego što sam trebao da odem. Tek sam se oporavio kad sam stigao na sastanke. Pre ovoga ja bi govorio za dva do tri dana i onda bi morao da se odmaram. Na ovom sastanku sam držao govor svaki dan u roku od deset dana i bio na nogama do kasno svake noći i vratio se kući u boljoj snazi nego kad sam krenuo. To što smo iskusili je bilo izlivanje milosti na jedan povećan način. Priznajem da sam se osećao nervoznim po nekim tačkama gledišta tog sabora. Ja nisam bio upoznat sa nekim stvarima i bio sam ograđen za neko vreme, ipak je i moja pomisao, o povećanom blagoslovu koji dolazi kad se sedmi dan subotni u isti dan poklopi sa godišnjom subotom, postala stvarnost. Moj brat Igor Vujica je govorio o ovom zaštićenom mestu u svetinji gde se braća mogu sakupiti u ljubavi, i to se je baš desilo pred našim očima. Za subotu tokom praznika senica planirao sam da pozovem nekoliko mladića da izađu napred da prime blagoslov. Kad sam ustao sa namerom da ih pozovem, bio sam pokrenut da pozovem sve. Od 90 ljudi od cele publike oko 80 njih su izašli napred. To nije bilo iz senzacionalnog uzbuđenja nego iz dubokog uverenja Očeve ljubavi kroz Hrista Njegovog Sina. Samo oni koji su bili tamo mogu da posvedoče ono šta se je desilo tog dana. Božja ljubav za Svog Sina još od one originalne subote u Edemu se je izlila na nas i blagoslovila nas.

Nastavio sam da isprobavam ovaj princip pozivanja ljudi na blagoslov subotom i to pogotovo onih subota koje bi se u isti dan ujedinile sa praznicima to jest godišnjim subotama. Svaki put bi se isto ponovilo. To nije nešto što treba da se nameće ljudima, ali odazov je uvek bio veći kad bi se ovakve subote poklapale. Ja sam isprobao ovo u nekoliko različitih zemalja i na broj stranih jezika, preko prevodioca. Odazov je uvek bio isti.

Tako posle dve i po godine pažljivog proučavanja, molitava i isprobavanja usprkos neke stvarno žestoke opozicije, ja sam postao u potpunosti uveren da je naš Otac dao ove praznike za pojačanje sedmog subotnog dana. On izliva Svoj Duh u ovo vreme u saglasnosti sa Njegovim subotnim principom brojke sedam. Sve ovo nas povezuje sa onom prvom subotom u Edemu kad je Otac rekao Svome Sinu – “Ti si Sin Moj Ljubazni.” Protiv ovoga ne može biti zakona.

Za sadašnje vreme moj put uz blagoslov mog Oca se u potpunosti spojio sa blagoslovom koji se nalazi u suboti. To je u potpunoj saglasnosti sa platformom ili temeljem naših pionira da treba držati sve Božje zapovesti kroz Isusovu veru. Pregledaj knjigu *Stoj uz Međaše* za nešto više o tome.

Ima mnogo njih koji tvrde da naši pioniri nikad nisu držali ove praznike, i zato ni mi ne treba da ih držimo. Ako priznaš da je crkva odbacila onu poruku 1888. (koja je obuhvatala zavet ili svečan ugovor sa Bogom) i otišla u tamu, onda nije teško shvatiti zašto oni nikad nisu došli do tog mesta da razumeju subotu u potpunosti. Ja sam pripremio jedan broj knjižica koje se obraćaju ovom pitanju i one su opisane pri kraju ove knjižice

Da li je to tako teško razumeti da Sotona stvarno ne želi da ljudi prime potpun blagoslov nebeskog Oca kroz Hrista? On će sve učiniti što god može samo da ga zaustavi. On je naumio da promeni svečane praznike i zakon. On je okrenuo vođe Adventističke crkve protiv poruke 1888. odnosno zaveta još 1888. i ponovo kroz propust crkve da posluša savet komiteta za 1888. i sada se je po tom pitanju adventistički pokret o Božanstvu takođe ustrojio u odupiranju ovoj svetlosti. Prijatelju moj, Sotona ne želi da ti budeš blagoslovljen. On ne želi da te blagi Duh Isusa dotakne kad dođe u visokoj

plimi vremena određenog za osveženje. Eto On stoji na vratima i kuca kod onih što su gladni i žedni pravde.

Poruka zasnovana na Subotnim Sastancima

Kad sam išao u nazad i proveravao vreme kada su glavne poruke doprle do mene ovo ovde je krajnji dokaz u prilog vremena sastanaka.

Događaj	Vreme
<i>Koncept:</i> Moje lično iskustvo, da me moj nebeski Otac ljubi i ne želi da bude išta između Njega i mene.	2001. (Treća mojsijeva ²⁵), subotna godina i sedmi dan subota
<i>Rođenje:</i> Prve propovedi o <i>Bitkama za Identitet</i>	2001. 28-30 septembar Dan pomirenja i sedmi subotni dan i subotna godina
<i>Misija:</i> Poziv da kažemo to svetu	2006. prvi maj - mladina
<i>Utočište:</i> Napor u Milerovom lugu i obećanje nove snage	2006. 12ti oktobar, je bio 3 ^{ći} dan praznika senica a 17 ^{ti} dan 7 ^{mog} meseca
<i>Temelj:</i> <i>Životno Pitanje</i>	2008. subotna godina
<i>Ključ:</i> <i>Božanski Model</i>	2011. od 30 ^{tog} septembra do 17 ^{tog} oktobra, period od praznika truba do početka praznika senica

Ovo nisu slučajni događaji. Mnogi od kritičnih delova mog puta su se pojavili za vreme određenih vremena i ja ništa o tome nisam znao sve do 2015. Pre nego sam Ga pozvao preko statuta, moj nebeski Otac je dao odgovor i Blagoslov za mene. Zaista On je blagonaklon i milostiv. Još 2008. kada sam podelio knjigu Povratak Ilije sa Craig Jacobsonom, on i ostali su izjavili kada su završavali knjigu da je ovo bio deo četvrte anđeoske vesti. Od onda sam bio upućen na sledeću izjavu koju predlažem za vaše razmišljanje:

“Odakle je to da sam ja rekla da će New York biti uništen jednim valom plime (tajfunom)? Ovo ja nikad nisam bila rekla. Ja sam rekla, dok sam gledala kako se velike zgrade podižu tamo, sprat za spratom, **‘Kakav strašan prikaz će biti kada Gospod ustane da strašno potrese zemlju! Onda će reći iz Otkrivenja 18:1-3 biti ispunjene.’** Cela osamnaesta

glava iz Otkrivenja je upozorenje onoga što dolazi na ovaj svet. Ali ja nemam saznanje u pojedinosti u odnosu onoga što dolazi na New York, **samo to znam da će jednog dana velike zgrade koje su tamo biti srušene sa okretom i preokretom Božje sile.** Od saznanja koje mi je dato, ja znam da je propast u svetu. Samo jedna reč od Gospoda, samo jedan doticaj njegove velike sile, i ova masivna struktura će pasti. Takvi prikazi će se desiti čiju strahotu mi ne možemo zamisliti. Review and Herald, July 5, 1906.

Ova izjava ukazuje da će četvrta anđeoska vest započeti svoj rad upravo posle pada tornjeva u New Yorku. Prva poruka je došla preko *Bitke za Identitet* dve i po sedmice posle 11. Septembra. Ja izlažem pred vas ove podatke za vaše razmatranje. Ja svedočim za njih i ostavljam sa vama da odlučite da li hoćete naročito devojačko ulje ili ne. Pozivam vas da dođete u dragocenu svetlost ili saznanje i okusite milinu Božje radosti u nama. Ovu poruku sam primio jednog subotnog dana. Ona je proizašla jedne subote koja se je poklapala sa danom pomirenja. Ova poruka je jedne mladine data na raspolaganje celom svetu, a obećanje za novu snagu je dato za vreme praznika senica. Ovaj Duh što me je vodio celo ovo vreme je divan Brojitelj, koji drži Svoja zakazana vremena za blagoslov i Koji to nikad neće obrnuti. Evo Ženika gde ide. Iziđite Mu u susret!

Subotni Izvor

Reči koje je Otac isporučio Svome Sinu prilikom Njegovog krštenja odjekuju od onog blagoslova kojega je On izlio prve subote kod stvaranja. Svakog dana se Otac radovao svom Sinu, a Sin se radovao pred Njim. U subotu je Otac pirnuo osveženje na Svog Sina i Sin je bio okrepljen u ljubavi Svog Oca. Ova intimna veza između Oca i Sina je zauvek usađena u suboti, i svake subote Otac daje svoj okrepljujući odmor Svom Sinu i svima onima koji prihvataju Sina.

Očeva ljubav prema Njegovom Sinu je neprestana, ipak ona je iskazana u određena vremena koja odražavaju princip subote. Kako mi dolazimo na ove sastanke mi ulazimo u Očevu radost u Njegovom Sinu. Kako mi postajemo deo žene što stoji na mesecu i koja je obučena u sunce mi poznajemo vremena i doba određena za okrepljenje poslato sa Očevog prestola.

Naš Otac nas sada poziva u jedno potpunije subotno iskustvo. Mi smo pozvani na sve duhovne blagoslove u Isusu Hristu kao deca Avramova. Isus govori nama, „Evo stojim na vratima i kućam“ i **On kuća u određeno vreme**. Hoćeš li Mu otvoriti i večerati sa Njime?